

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 1. listopadu 2019 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Ireny Stavělové a Václava Obhlídala

takto:

Obžalovaný

Š.B., nar. XXXXX, bez zaměstnání, bytem XXXXX,

a obžalovaný

R.K., nar. XXXXX, zaměstnanec XXXXX, bytem XXXXX, fakticky bytem XXXXX,

jsou vinni, že

společně dne XXXXX v přesně nezjištěné době od 00:25 do 00:45 hod. na ulici XXXXX v Brně před restaurací XXXXX spolu se zemřelým D. A., nar. XXXXX, za přítomnosti nejméně jedenácti hostů této restaurace a dalších kolemjdoucích fyzicky napadli poškozeného L. B., nar. XXXXX, kterého po předchozí slovní rozepři Š.B. udeřil pěstí do obličeje, D. A. mu podkopl nohy a poté, co poškozený upadl na zem, mu D. A. nejméně jednou dupl na hlavu a obžalovaní B. a K. poškozeného každý nejméně jednou kopli do hlavy či horní poloviny těla a následně náhle místo útoku opustili, aniž se sebeméně zajímali o zdravotní stav poškozeného,

kdy v důsledku tohoto napadení poškozený utrpěl krvácení pod měkké pleny mozkové, zlomeninu nosních kůstek s posunem, zlomeninu nosní přepážky, zlomeninu horní čelisti vpravo i vlevo se zakrvácením do vedlejších nosních dutin, zlomeninu stropu levé očnice a přilehlé části klenby lebny, zhmoždění měkkých tkání obličeje a poranění prvního zubu vpravo nahoře, kdy uvedená zranění omezovala poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu cca 4 týdnů nutností podrobit se hospitalizaci, bolestivostí a zhoršením možností hygieny ústní dutiny,

přičemž tak činili přesto, že jim muselo být zřejmé, že vzhledem k jejich početní převaze, fyzické konstituci a při dané intenzitě cíleného a razantního útoku vedeného na oblast hlavy, kde jsou uloženy důležité orgány - mozek a oči, mohou způsobit poškozenému závažná zranění, a to krvácení do mozkových obalů, ložiskové zhmoždění mozku, zlomeninu lebky, případně zranění oka, která mohla vést až k trvalým následkům s několikaměsíčním či trvalým omezením v obvyklém způsobu života, když k takovým následkům nedošlo jen shodou okolností na jejich jednání nezávislých,

a obžalovaný Š.B. se uvedeného jednání dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 7. 1. 1998 sp. zn. 8T 241/97, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 1998, sp. zn. 4 To 127/98, odsouzen pro spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009 ve stadiu pokusu ve smyslu § 8 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009 k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a dále rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 1. 6. 2005, sp. zn. 10 T 67/2004, pro spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009 k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin,

tedy

obžalovaný Š.B.

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, přičemž uvedený čin spáchal opětovně,
- dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, přičemž uvedený čin spáchal opětovně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

obžalovaný R.K.

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,
- dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného.

Tím spáchali

obžalovaný Š.B.

- zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaný R.K.

- zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzují

obžalovaný Š.B.

a taktéž za přečin zatajení věci dle § 219 odst. 1 trestního zákoníku, přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2017, sp. zn. 11 T 66/2017, který mu byl doručen dne 19. 5. 2017 a nabyl právní moci dne 30. 5. 2017,

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest v počtu 20 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví na 1.000,- Kč, celkem tedy 20.000,- Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výroky o trestu uloženém obžalovanému trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2017, sp. zn. 11T 66/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný R.K.

podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 let.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému R. K. ukládá, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit poškozenému L. B., nar. XXXXX (údaje o bydlišti jsou jako skryté údaje přílohou spisu sp. zn. 50T 5/2018 dle č. l. 151), nemajetkovou újmu ve výši 7.440,- Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku. Soud k důkazu vyslechl oba obžalované, jako svědka vyslýchal poškozeného L.B., dále byli slyšeni svědci K. B., K. N., Ž.B., K. B., D. K., M. K., Z. Š., J.R. a J.V., soud za souhlasu stran trestního řízení přečetl svědecké výpovědi z přípravného řízení, a to svědka T.H., M.G., I.Ch.G., T.G., J.H., V.T. a P.V., dále byl k důkazu vyslechnut znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Tomáš Vojtíšek, Ph.D., kdy předmětem znaleckého zkoumání byla zranění poškozeného L. B. a mechanismus jejich vzniku, dokazování bylo doplněno celou řadou listin a také přehráním CD a DVD nosičů.
2. Pokud jde o obžalovaného Š.B., u hlavního líčení uvedl, že na Valentýna společně s přítelkyní, R.K. a jeho přítelkyní přišli do restaurace XXXXX, kde se setkali s D.A. a jeho přítelkyní, seděli spolu, popíjeli, kdy obžalovaný B. vypil asi 2 – 3 panáky a pivo, K. zřejmě nepil, pan A. seděl v restauraci již před nimi, takže byl v tomto směru v pokročilejším stavu, jejich přítelkyně s výjimkou přítelkyně A. nepily. Asi kolem půlnoci se za D., který seděl zády k baru, utvořila skupinka lidí, kteří pravděpodobně chtěli zaplatit a odejít. A. chtěl objednat další pití, nahnul se a hlasitěji řekl, že by si chtěli objednat. Následně k němu zezadu přistoupil muž a zezadu mu dal tři facky na tvář s tím, ať nekřičí. Na to D. a R. vstali a zeptali se, co dělá. Všichni ze skupinky lidí zaplatili a odcházeli, tento muž, který napadl A., zřejmě odcházel jako poslední. Vztyčil na obžalovaného B. prostředník a řekl „jestli jste takoví frajeři“, poté je označil vulgárně a vyzval je, ať jdou ven. Jako první vyběhl K., obžalovaný B. běžel hned za ním. K. se útočníka ptal, proč to dělá, vyzval ho, ať se seberou a

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

jdou pryč. Uvedený muž přesto obžalovaného B. atakoval tak, že ho označil za obyčejného sraba, který se za K. schovává. Obžalovaný chtěl útočníka udeřit, dát mu facku, nicméně K. stál před ním, facka „přes pana K. proběhla, jen byla zabržděna“. Poškozený řekl OK, B. i K. se otočili a tím to pro ně skončilo. V tu chvíli nicméně na místo přilétl pan A., poškozeného skopl na zem, a to kopem buď do nohy nebo do boku, a dostal se do záchvatu, celá další akce byla strašně rychlá, A. do poškozeného kopal a B. s K. ho odtlačili. Za této situace obžalovaného nějaký muž zezadu chytil za krk, když ale viděl, že A. odtahuje, B. pustil. Jiný muž chytil B. za ruku. K. žduchnul do D.A., aby se uklidnil, kdy tímto odžduchnutím se A. asi nějak vzpamatoval, tím A. zastavili, za této situace muž, který obžalovanému B. držel ruku, B. pustil. Obžalovaný B. uvedl, že měl strach, že je všichni ostatní, kteří stáli v hloučku za poškozeným, napadnou, kdy si tito lidé zřejmě mysleli, že do něj kopou, kdy obžalovaný B. vyloučil, že by do poškozeného kopl.

3. Obžalovaný upřesnil, že měl na sobě rifle, červenohnědý svetr a flaušový kabát, K. měl zřejmě zelené tričko s krátkým rukávem a A. světlou košili.
4. Pokud jde o poškozeného, obžalovaný B. tvrdil, že obžalovaný byl hodně hlučný. Obžalovaný osvětlil, že za poškozeným vyběhl z toho důvodu, že se ho chtěl zeptat, proč ho poškozený urazil před jeho ženou. Doplnil, že poškozený byl venku agresivní, a to slovně, ptal se, o co jim jde, říkal, že se tam roztahují a co si o sobě myslí. K. s ním hovořil slušně, vyzval ho, ať jde pryč. Pokud měl B. přesně popsat, jakým způsobem měla proběhnout facka v okamžiku, kdy mezi ním a poškozeným stál K., tvrdil, že K. měl za sebou ruku, aby se B. k poškozenému nepřiblížil, nicméně v okamžiku, kdy poškozený B. řekl, že je srab a schovává se za chlapa, obžalovaný K. obešel a chtěl dát poškozenému facku, kterou ale K. vykryl, kdy obžalovaný B. upřesnil, že se nicméně poškozeného asi dotknul, a to buď do ramene, do krku nebo na tvář, přesně nevěděl. Poškozený zůstal stát, následně vztyčil ruce s tím, že je to v pořádku. Samotný K. podle obžalovaného B. poškozeného neuhodil, ani ho nežduchl.
5. Pokud jde o výpověď obžalovaného B. z přípravného řízení, tvrdil, že poté, co D.A. hlasitě objednával, dostal od poškozeného tři facky s tím, aby nekřičel nebo neotravoval. Při odchodu měl poškozený vztyčit prostředníček a vulgárně je oslovit, vyzvat, ať jdou za ním ven. V přípravném řízení obžalovaný B. tvrdil, že když s K. vyběhli ven, kluk měl ruce nahoře a gestem a slovy je vybízel „tak pojďte“, lákal je k sobě, došlo ke slovní potyčce, hádali se, kluk říkal, že se nebojí, zřejmě padlo i sprosté slovo, nadávali i kolemjdoucí osoby a vypadalo to, že se do nich všichni pustí. R. to na místě uklidňoval. Pokud v přípravném řízení obžalovaný B. popisoval situaci, kdy se na místě objevil A., uvedl, že A. k poškozenému přiběhl, dal mu pěstí do obličeje, kopl ho do žeber a kluk padl. Kopl poškozeného párkrát do hlavy, kdy obžalovaný B. s K. měli co dělat, aby A. odtáhli. Když útok skončil, poškozený ležel na zemi, přiběhli k němu kamarádi, poskytovali první pomoc, hovořilo se o tom, že se bude volat sanitka, zbývající osoby je pořád atakovaly. Obžalovaný měl strach, že budou napadeni, běželi pro své přítelkyně a místo opustili, kdy na křižovatce se D. s přítelkyní oddělili doleva a on s přítelkyní a K. s přítelkyní šli doprava na taxík. V přípravném řízení na přímý dotaz uvedl, že on ani K. poškozeného nenapadli, ani se ho nedotkli. Své oblečení popsal v zásadě shodně jako v hlavním líčení, kdy doplnil, že všichni tři vyběhli bez kabátů, upřesnil, že A. měl bílou košili.
6. Pokud měl obžalovaný B. u hlavního líčení vysvětlit, proč v přípravném řízení jednoznačně uvedl, že se poškozeného ani nedotkl, přičemž u hlavního líčení připustil facku s fyzickým kontaktem s poškozeným, uvedl, že věřil tomu, že ho K. zastavil a že se tedy poškozeného nedotkl. Následně tvrdil, že když místo s kamarády opouštěli, poškozený seděl, byl při vědomí.

7. Doplnoval, že pokud jde o útok A. na poškozeného, A. ho kopal do hlavy, dvakrát nebo třikrát na hlavu s náskokem šlápl, kdy doplnil, že B. s K. ho drželi, ale A. se jím vysmekl, poté ho znovu chytili.
8. Obžalovaný R.K. rovněž uvedl, že společně se svou přítelkyní, se Š.B. a jeho přítelkyní trávili večer v baru XXXXX s D.A. a jeho přítelkyní, do baru došli za D. po 9. hodině. Doplnil, že v restauraci seděla ještě jiná partička a něco tam slavila, když kolem nich šli na záchod, probíhaly nějaké řeči, naráželi na potetované, velké, na to nicméně obžalovaný nijak nereagoval. V době, kdy se rozhodli, že zaplatí, D. chtěl ještě objednat rundu, kdy následně došlo ke konfliktu s poškozeným, proběhlo něco o nějaké tašce, kterou měl mít poškozený přes rameno, A. se zdála dámská a snažil se o trapný fórek, na což mu poškozený něco odpověděl a došlo ke slovní při. Když poškozený vycházel po schodech, nahnul se k A. a „proběhlo tam něco k D.“, který zůstal sedět jako opařený. Poškozený hleděl na Š.B., i tam něco proběhlo, ale co přesně, to obžalovaný neví. B. poškozenému něco odpověděl. Následně obžalovaný vyběhl od stolu následován B., venku stál poškozený, na kterého obžalovaný K. vulgárně křičel, jestli se náhodou nezbláznil. Za K. doběhl Š.B., toho obžalovaný K. držel, sděloval mu, ať se uklidní, že věc je vyřešená. Mezitím proběhla nějaká slovní výměna, venku byla větší skupinka lidí. Obžalovaný B. podle K. poškozeného uhodil přes jeho levé rameno, a to pěstí nebo rukou, přitom ho K. po pravé straně držel. Poškozený po úderu lehce zavrával, ale zůstal stát, celá skupina lidí začala nadávat. Do toho přiběhl D.A., obžalovaný K. zaznamenal z jeho strany obloukový kop obrovskou intenzitou na levou nohu poškozeného, po kterém poškozený upadl. D.A. poškozenému dupl na hlavu, kdy obžalovaný tvrdil, že ihned k D. běžel, druhé šlápnutí na hlavu odklonil. Obžalovaný K. shrnul, že tedy neviděl žádný další kop, ale dvě šlápnutí v plné intenzitě do hlavy, kdy jednomu zabránil odžduchnutím tak, že A. noha sklouzla. Následně obžalovaný šel zpátky do restaurace, vyzvedl svou přítelkyni, jeli taxíkem k Ratejně, kde měli zaparkováno auto, přičemž A. šel ke svému autu.
9. Obžalovaný doplnil, že on sám se poškozeného ani nedotkl, nijak ho neuhodil. Doplnil, že ani jeho samotného poškozený ani kdokoli jiný ze skupinky kolem poškozeného nenapadl. Když na poškozeného na počátku křičel, ten se smál, byl opilý. Dále uvedl, že on sám měl na sobě rifle a tmavě zelené tričko, v tom vyběhl ven, Š.B. měl červený svetr a D. košili s krátkým rukávem. Vyjadřoval se k tomu, co večer pili, on sám řekl, že měl nějaká piva, dvě nebo tři, dvě rundy panáků, kdy měl zato, že A. měl už popito víc.
10. Pokud jde o snahu zabránit A. v dalším napadání poškozeného, uváděl, že s B. ho odtlačili, a to opakovaně, když viděl, že A. nadzvedává nohu, že na hlavu poškozeného dupne znovu, rozběhl se a A. žduchnul. Dále uvedl, že B. měl problém s člověkem, který ho možná držel, B. mu vysvětloval, že D. také odtahuje, přitom doplnil, že vlastní konflikt trval několik vteřin.
11. V přípravném řízení obžalovaný K. odmítl, že by se nějakým způsobem účastnil napadení poškozeného, ani se ho nedotkl, naopak se snažil rozepří zabránit, držel B., aby k ničemu nedocházelo, stejně tak bránil v napadání poškozeného A..
12. Obžalovaný K. doplnil, že si vybavil, že v okamžiku, kdy poškozený spadl na zem poté, co ho A. podkopl, B. kopl poškozeného směrem na záda. B. doplnil, že na kop si absolutně nepamatuje.
13. Pokud jde o poškozeného L.B., jako svědek před soudem uvedl, že byli s kolegy na pivu v XXXXX na ulici Česká, kolem půlnoci zaplatili a chtěli odejít, kdy svědek šel poslední. Slyšel, že na něj někdo pokřikuje ze strany za schodištěm, po kterém se vychází nahoru, ohlédl se, něco možná řekl, možná ukázal, kdy připustil, že mohlo jít o sprosté posunky, nicméně nikoho nevybízel, aby šel s ním ven, kdy vyloučil, že by došlo mezi ním a dalšími osobami v této fázi k jakémukoli kontaktu. Popošel směrem k trafice na České, byl otočený zády k východu z restaurace, kdy na něj kamarádi volali,

aby si dal pozor, otočil se a viděl tři postavy, kdy se domnívá, že to byli muži, zvedl ruce, aby se domluvili, měl zato, že gesty se ptal, co blázní, pak si pamatoval jen ránu do obličeje – úder pěstí, a pak se probudil až na ARO. Doplnil, že pokud jde o léčbu a následky zranění, na oddělení ARO byl asi dva dny, posléze byl doléčen na klasickém lůžkovém oddělení, kde strávil asi týden, následně tři až čtyři týdny trávil doma v pracovní neschopnosti, kdy mu byl doporučen klidový režim. Kromě krvácení do mozku, které je popsáno v lékařských zprávách, měl poškozené zuby a posunutou nosní přepážku, kterou ještě musí dořešit, plánuje se operace. K případnému omezení v obvyklém způsobu života svědek uvedl, že trpěl bolestivostí v souvislosti s otoky a poškozenými zuby, nemohl kousat, dále doplnil, že po dobu pobytu v nemocnici měl potíže s hygienou, nyní se mu například při běhání hůře dýchá s odkazem na posunutou nosní přepážku.

14. K vlastnímu pobytu v restauraci doplnil, že mohl vypít asi sedm piv, měl určitě i nějakého panáka. Nebyl si vědom toho, že by v restauraci mělo dojít k jakémukoli konfliktu s jinými osobami. Dále k dotazu uvedl, že měří asi 172 cm, nepovažuje se za konfliktní typ. Útočníky nedokáže popsat, neviděl ani, co měli na sobě. Nedovedl uvést, který z mužů ho uhodil.
15. V přípravném řízení svědek uváděl, že pokud jde o fyzický útok, jeden z mužů ho udeřil pěstí a některý z mužů mu podkopl nohy. Pokud se k tomu měl vyjádřit u hlavního líčení, odkazoval na časový odstup, dále uvedl, že pokud jde o případné kopnutí, byl už napůl „mimo“, padal k zemi, s odkazem na to, že se jednalo o zlomky vteřiny a uběhla už nějaká doba, nedokázal si přesně vzpomenout, pouze shrnul, že ví, že dostal pěstí, takže padal k zemi, k vlastnímu podkopnutí už nedokázal nic říci, kdy byl napůl v bezvědomí.
16. Svědkyně Ž. B. uvedla, že je družkou obžalovaného B.. K předmětnému večeru uvedla, že nejprve byli s K. a jeho přítelkyní K. B. na večeri, poté se přesunuli za D. a jeho přítelkyní do XXXXX. V restauraci nedošlo k žádnému konfliktu až do doby, než zaplatili. Někáký pán vstal, a když popošel po schodcích, D. vstal, že půjde k baru, kde si chtěli ještě něco objednat, ten pán mu dal tři facky. Následně pán postoupil po schodech trochu výš a ukazoval na Š. a hodně vulgárně se vyjadřoval a přitom vystrčil prostředníček. Říkal „vy čuráci, tak pojďte“ nebo řekl „pojďte ven“. Od stolu vstal R.K. a za ním šel Š., šli nahoru. Pár vteřin poté vyběhl nahoru i D., který předtím na facky nic neříkal, nereagoval. Po několika vteřinách seběhla dolů slečna v brýlích a žádala K., ať rychle utíká nahoru, aby odtáhla svého přítele, že ho dokope. K. vstala a vyšla nahoru. Současně se vraceli Š. s R. dolů, vyzvedli si přítelkyně a všichni odešli z restaurace, jeli taxíkem.
17. Svědkyně doplnila, že hodně pila K. a D., Š. měl asi tři panáky, totéž pan K.. Svědkyně nepila.
18. Dále doplňovala, že pokud jde o předchozí jednání D., měla zato, že D. zvedl ruku, že bude platit, šel směrem k baru, že si ještě jednou objedná. Po fackách si už nesedl, ale posléze se nějak otočil a utíkal za Š.B. a R.K..
19. Pokud jde o odchod z restaurace, svědkyně viděla hlouček, lidé křičeli, viděla pána, který sedí na zemi, za ním dřepěl další pán. Oni nic neřešili, jen vyšli a svědkyně slyšela, že byla přivolána sanitka. V taxíku se ptala mužů, co se přihodilo, Š. jí řekl, že vyšli nahoru, pak vyběhl D. a začal do pána kopat, snažili se ho s R. odtahovat, ale A. měl takovou sílu, že ho odtáhnout nešlo. Svědkyně nepozorovala, že by se v taxíku K. s B. mezi sebou hádali. Ptala se svého přítele Š.B., zda ho někdo napadl, to Š. popřel, pouze uvedl, že ho někdo chytl za ruku, že odtahovali D., ještě tomu pánovi říkal, že ho odtahuje, ať ho nechá odtáhnout. Až když přijeli domů, slyšela rozhovor mezi B. a K., kdy se bavili o tom, že kdyby D. nevyběhl, bylo by to v pořádku, nic by se nedělo.

20. Svědkyně K.N., přítelkyně D.A., před soudem vypovídala, že s D. slavili Valentýna v XXXXX, později přijeli B. s K.se svými partnerkami. Svědkyně zaregistrovala kluka na baru, dále registrovala posunky, k nimž nic bližšího nedokázala uvést, pak zase nic, pak viděla kluka odcházet po schodech pryč z restaurace. D. seděl pod ním a muž „mu dával nějaké pohlavky nebo něco“. Doplnila, že mu z boku nad uchem dal několik pohlavků. D. seděl, v tu chvíli vyletěl Š., za ním R., svědkyně si nebyla jistá, v jakém pořadí. Tvrdila, že ještě chvíli s D. seděli, ale venku už byla mela, bylo slyšet „strašný rambajs“, bylo zřejmé, že se tam něco děje. D. vystartoval za nimi, kdy svědkyně ještě chvíli seděla, nicméně pak šla ven. Venku už neviděla žádný fyzický útok, zaznamenala chumel lidí, někdo ležel na zemi, někdo volal záchranku. D. zavolal, že jdou domů, a tak šli. Za rohem měli zaparkováno auto.
21. Pokud jde o vlastní incident v restauraci, nedokázala specifikovat, jaké posunky viděla, tvrdila, že uvedený muž s A. ani s nikým jiným nijak nemluvil, nebyla si jistá, jestli situaci K. nebo B. nějak komentovali.
22. Dále svědkyně uváděla, že s A. se o události bavili, A. byl naštvaný, říkal, že kdyby tam nebyl B., nestalo by se to. B. zřejmě od nějakého kluka dostal přes držku. Dále tvrdil, že pokud by tam nebyl R., který jediný byl schopný A. udržet, nevěděl, jak by celá událost dopadla. A. jí neřekl, co konkrétně na místě dělal, pouze od B. se zhruba po dvou dnech dozvěděla, že má nakopnutý palec.
23. Doplnila, že D. měl na sobě košili, možná modrou s bílým lemováním, Š.B. něco červeného, na oblečení K. si nevzpomněla.
24. Svědkyně K.B., přítelkyně K., vypověděla, že 14. 2. byli s K. obžalovaný B. i s jeho přítelkyní B. na večeri, poté se připojili k D.A. a jeho přítelkyni v XXXXX na České, kde přítelkyně A. a muži pili. Po poslední objednávce zaplatili útratu a zůstali sedět u stolu, kdy k baru přišel nějaký muž, který podle všeho platil, mezi tímto mužem a A. došlo k nějaké konfrontaci, něco na sebe pokřikovali. Když muž odcházel, zastavil se na schodech a ještě si s A. něco vyřizovali, o něčem se bavili, mezi řečí mladý muž A. poplácal po tváři. Na to vstal od stolu pan B., K. ho předešel a jako první vyšel z restaurace, po něm B., po nich zhruba po dvou, třech vteřinách A.. Po minutě či dvou se obžalovaný K. vrátil dolů a vyzval svědkyni, aby si vzala věci, že jdou pryč, odcházeli směrem k taxíku, kdy taxíkem odjížděli společně s B. a jeho přítelkyní. Venku svědkyně viděla velký shluk lidí, slyšela, že se volá sanitka, nikoho zraněného neregistrovala.
25. V autě byl R.K. strašně naštvaný, nadával na B., že kdyby tam nepřišel, nic by se nestalo, protože K. by situaci s mužem uklidnil. Uváděl, že A. nedokázal udržet. Doplnila, že posléze A. řekl, že ví, že R.K. nic neudělal a že záležitost bude řešit tak, aby z toho R. neměl žádný problém, potvrdil, že se R.K. snažil konfliktu zabránit a připustil, že proběhlo dupání na hlavu, o kterém si byl vědom, že udělal.
26. Svědkyně doplnila, že pokud jde o komunikaci mezi A. a mladým mužem na schodech, nevěnovala tomu příliš pozornost, potvrdila nicméně, že zvýšili hlas, aby se slyšeli při hudbě, vulgarismy si nevybavila. B. ani K. nic neříkali.
27. Svědkyně M. K. uvedla, že Valentýna oslavovali s kolegy v XXXXX, když měla restaurace zavírat, chodili jednotlivě platit k baru. Ona sama byla mezi těmi, kdo platil mezi prvními, vyšla ven a čekala na ostatní. Když platili ostatní, viděla, jak vychází L. a za nimi jde další pán, kterého neznala. L. něco řekl, pán ho zatahl za rukáv, L. se k němu otočil zády, couval šikmo od svědkyně směrem k novinovému stánku, měl ruce nahoře a říkal „sory, sory“, kdy dva muži, kteří šli za ním, ho následovali. Padla první rána, druhá rána, L. spadl na zem a tehdy se rozběhl třetí pán od vchodu, který se přidal k bitce. Svědkyně uvedla, že se všichni na místo rozběhli a snažili se je nějak od sebe

odtrhnout. L. ležel dokopaný na zemi, tekla mu krev z nosu, z hlavy, muži šli zpět do podniku, z podniku vyběhla blondýna, podívala se na L., posléze svědkyně viděla, jak skupina tří mužů a několika žen odchází, mezitím se volala záchranka a policie.

28. Svědkyně doplnila, že ona sama vypila asi tři drinky, někteří ze skupiny pili více, někteří méně a někteří vůbec. L.B. byl v náladě, ale nebyl opilý, normálně chodil i mluvil.
29. Pokud jde o útočníky, specifikovala, že jako první bezprostředně za B. šel muž v červeném svetru s tetováním na krku, byl mohutnější, měl krátké vlasy a strniště. Tento vrazil B. první ránu, zda to bylaacka nebo rána pěstí, to svědkyně nevěděla. Uhodil L. do obličeje. Podle svědkyně padla ještě jedna rána, poté poškozený spadl na zem, zůstal na všech čtyřech. Druhý muž, který šel za prvním, měl na sobě tmavé oblečení – tmavou šustákovou bundu, tmavé kalhoty, byl ostříhaný na ježka a nebyl tak mohutný. Tento muž bouchl L. do zad v situaci, kdy byl L. na všech čtyřech. Následně se rozběhl třetí muž, který byl vyšší, hubenější, měl bledě modrou košili a rifle, světle hnědé až blond vlasy, šlo o světlejší typ. Tento muž kopl L. do hlavy, poškozený se úplně svalil na zem. Na to se kamarádi rozběhli, jeden držel pána v červeném, další odtrhoval jiného. Svědkyně doplnila, že stála naproti vchodu do XXXXX, dívala se přímo na vchod. Svědkyně uvedla, že nezaznamenala, že by se některý z oněch mužů snažil situaci zklidnit, všechny hodnotila jako agresivní útočníky. Pouze doplnila, že ten v černé bundě byl méně výrazný, tišší, nekřičel, nicméně doplnila, že všichni se chovali stejně agresivně. Uvedla, že v soudní síni útočníky mezi obžalovanými nepoznala, kdy doplnila, že nepoznala nikoho ani na předkládaných fotografiích v přípravném řízení.
30. Pokud se svědkyně ještě vyjadřovala k průběhu útoku, nedokázala už přesně uvést, zda a kolik viděla dalších ran, uvedla, že někteří se ještě snažili kopat, ale ostatní je odtáhli, ke konfliktu již stála zády. Tvrdila, že poté, co se ke konfliktu připojil ten třetí, mohutnější muž, v útoku pokračovali, dokud nebyli odtahováni. Doplnila, že jeden kamarád, který odtahoval zřejmě toho v černém, spadl v důsledku toho, že muž do něj strčil, šlo o J.R.. Obecně doplnila, že muži chtěli L. dále napadat, kopat, i když byl na zemi, kamarádi muže drželi, dokud se neuklidnili. Následně muži odešli.
31. Svědek D.K. vypověděl, že byl se skupinou přátel na Valentýna v podniku na České, v době zavírací šli postupně platit, poté svědek s dalšími kamarády čekal venku na ostatní. Za ním šel ještě L.B., K.B. a ještě někdo další. Potom se otočil a všiml si, že někdo vyběhl z baru, couvá a dává ruce v obranném gestu, že se nic neděje, nějakí dva pánové na něj vyskočili a začali ho mlátit. Po chvíli si svědek uvědomil, že tím mužem byl L., než k němu došel, L. ležel na zemi, rány na něj nepřestávaly, zapojil se do toho nějaký třetí útočník. Událost se seběhla během minuty. Po útoku poškozený nevnímal, krev mu tekla z úst i nosu, muži mezitím odešli dovnitř, kdy nějaká žena se přišla podívat, co se L. stalo. Čekalo se na příjezd sanitky a policistů.
32. Pokud jde o úvod incidentu, svědek upřesnil, že L. vyběhl, pak se otočil a začal couvat směrem k soudu, dva pánové šli směrem k němu a máchali pěstmi. L. říkal něco v tom smyslu, že se nic nestalo, že to tak nemyslel a že jsou v pohodě. Muži určitě něco říkali, ale svědek jim nerozuměl. Oba byli vyšší postavy, zavalitější, měli krátké vlasy a jeden z nich měl na krku tetování, oblečení si svědek nepamatoval. Doplnil, že muž s tetováním byl agresivnější, nicméně jako agresivní hodnotil všechny muže. Pokud jde o vlastní útok, tvrdil, že padaly rány do L. hlavy, L. pak spadl a někdo přišel a kopl ho jednou do žaludku a jednou do hlavy, bylo to v době, kdy svědek již byl u L.. L. neopětoval žádné rány, měl ruce před sebou, aby se chránil. Poškozený spadl po nějakých dvou, třech ranách. Svědek měl zato, že rány dávali oba muži, kdy doplnil, že dokud L. stál, neviděl žádné kopy. Muž, který přiběhl, ho kopl do hlavy, kdy v tom okamžiku ti druhí dva tam stáli a začali ho napadat zase v době, kdy se objevil ten třetí. Jeden z těch dvou mužů kopl L. minimálně do břicha.
33. Svědek měl zato, že útočníci mezi sebou nijak nekomunikovali, nijak se mezi sebou neuklidňovali

a měl zato, že se nestalo, že by první dva se snažili zabránit tomu třetímu, aby napadal poškozeného. Doplnil, že se seběhlo minimálně 15 lidí a někteří útočníky odtahovali. Podle svědka nebyl B. nějak více opilý, v restauraci si nevšiml žádného sporu ani konfliktu.

34. Ve smyslu § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kde uváděl, že nejprve muž uhodil L. pěstí do tváře, za prvním mužem šel druhý pán, ten se k němu přidal, také ho začala mlátit rukama, pěstmi. V tu chvíli se svědek vydal k nim, L. byl už na zemi, nijak se nebránil, nevracel jim rány pěstí, dával si ruce před sebe. Když byl svědek asi dva kroky od L., objevil se třetí pán a vši silou kopl L. nohou do hlavy. První dva muži už nic nedělali, jen se dívali, jak ten třetí kopl L. do hlavy. Svědek viděl jediný kop, kdy uvedl, že první muž do L. nekopal, uhodil ho zřejmě třikrát pěstí, druhý uhodil L. pěstí jednou nebo možná dvakrát, svědek nevěděl, zda tento druhý muž L. kopal.
35. U hlavního líčení svědek doplnil, že to bylo tak, jak uváděl na policii, kdy tehdy si události pamatoval lépe. Připustil nicméně, že kromě kopu do hlavy viděl ještě další kop od někoho do břicha.
36. Svědkyně K.B. u hlavního líčení vypověděla, že byla společně s kolegy z práce v podniku XXXXX, v závěru postupně zaplatili a odcházeli, kdy L.B. šel před ní. Někdo na něj měl nějakou narážku, on na to něco odsekl a šel dál, vůbec jim nevěnoval žádnou pozornost, nedošlo k žádnému očnímu kontaktu. Něco na něj vykřiklo nebo měli nějakou připomínku. Za chvíli se zvedli a šli za ním, kdy vyběhli za L.B. ještě před svědkyní, venku L. hodili na zem a začali do něj kopat. Svědkyně doplnila, že se zvedli dva muži, jeden byl menší, holohlavý, měl červený svetr, druhý byl vyšší, měl košili a zřejmě světlé vlasy. Když vyběhli, strčili do něj, kdy svědkyně měla zato, že strčil muž v červeném svetru, možná dostal také ránu, zřejmě od muže v červeném svetru, shodili B. na zem, začali do něj kopat a mlátit ho, kopali ho do hlavy, do břicha a do zad. Uváděla, že poškozený spadl zřejmě na bok, možná ležel na zádech, pak se už bránil a kryl se. Doplnila, že muži venku ještě něco vykřikovali, ale nečekali na žádnou reakci, B. nic neřikal, zřejmě couval, mužům nijak nenadával, ani je neurážel. Svědkyně doplnila, že B. po strčení spadl na zem, nevěděla nicméně, zda stačilo první strčení, tvrdila, že jich bylo víc, ale situace se odvíjela rychle. Do B. kopali oba muži, viděla hodně kopů, měla zato, že více než deset. Nedokázala říct s určitostí, zda ho také mlátili rukama.
37. Potom přišel třetí muž, ten byl v pozadí, chvíli do něj kopali, pak se seběhli lidé, křičeli, muži toho nechali a seběhli zpátky dolů do podniku. V té chvíli svědkyně stála ve dveřích a zřejmě do muže v červeném svetru strčila, on do ní také strčil a svědkyně spadla před podnikem.
38. Svědkyně doplnila, že pokud jde o toho třetího muže, měla zato, že se už do konfliktu nijak nezapojoval, byl zřejmě nižší, tmavovlasý.
39. Vyloučila, že by kdokoli z těchto mužů se snažil v dalším zabránit napadání poškozeného. Doplnila, že muž v košili byl zřejmě nejvyšší.
40. Pokud jde o situaci před opuštěním restaurace, svědkyně vyloučila, že by B. dal někomu pohlavek, uváděla, že se nikoho z nich nedotkl. Doplnila, že B. nebyl opilý, přestože něco pil, zřejmě pivo.
41. V přípravném řízení svědkyně navíc tvrdila, že muži strkali do L. už na schodech, kdy v přípravném řízení uváděla, že první dva útočníci měli oblečený červený svetr a světlou košili, kdy třetí z mužů se do rvačky moc nehrnul, nebyl tak agresivní jako ti dva první, nicméně připustila, že možná se plete. Doplnila, že se jednalo o podobné typy – na krátko ostríhaní, velcí, nabušení chlapi. Doplnila, že muž v košili byl větší než ten v červeném svetru.

42. U hlavního líčení se k případnému strkání už na schodech nedokázala vyjádřit s odkazem na časový odstup.
43. Svědkyně dále doplnila, že pokud jde o napadání L.B. ze strany prvních dvou mužů, viděla na vlastní oči, jak oba kopou do L., kdy jeden stál za jeho zády a druhý vpředu, kopali ho do hlavy, do břicha i do zad. Pokud byla opakovaně tázána na chování třetího z mužů, doplnila, že si nepamatuje, že by útočil od začátku, nedokázala ho nijak popsat, a to ani oblečení. Zda do B. kopal či nekopal, to svědkyně nevěděla.
44. Svědkyně Z.Š. uvedla, že byla s kolegy na pivě v hospodě XXXXX na České, po zaplacení s kolegy čekala nahoře, až zaplatí ostatní. Pak vyšel L.B., za ním vyšli tři muži, měli nějakou slovní roztržku, muži šli v řadě a něco na L. pokřikovali, co to bylo, to svědkyně neví, pouze uvedla, že to mělo agresivní charakter, protože L. zvedl ruce nahoru do obranného gesta a říkal, ať to nechají tak. Muži do něj začali žduchat a bít ho, shodili ho na zem a pak ho začali kopat. Jeden z útočníků mu minimálně jednou stoupl na hlavu, pak útočníci odešli a oni zavolali záchranku a policii. Incident se odehrál okolo půlnoci, možná o půl jedné.
45. Svědkyně podotkla, že pokud ona ví, v restauraci k žádnému konfliktu nedošlo, B. nebyl nijak moc opilý, víc opilý byl z jejich kolektivu jen J.R..
46. Pokud jde o popis mužů, všichni působili dojmem mohutného vzrůstu, byli vysportovaní, v přípravném řízení uvedla, že byli jako přes kopírák, tím myslela tu statnost a uspořádání obličeje – že měli krátké vlasy a porost na tváři, byli trochu zarostlí. Doplnila, že jeden z mužů měl tetování na ruce, zřejmě šlo o muže v černém tričku. Pokud jde o oblečení, uvedla, že jeden z nich měl červený svetr, ten z nich byl nejvyšší, jeden muž měl černé tričko s krátkým rukávem, na obličej třetího si nevzpomněla.
47. V přípravném řízení podrobněji uvedla, že jeden z mužů měl plus mínus dva metry, byl statný, svalnatý, byl z nich nejvyšší. Měla zato, že muž měl vousy a byl skoro plešatý, mohl mít mezi 30 až 45 lety. Měl červený svetr a rifle, svědkyni přišel jako vůdce a byl to ten, kdo shodil L. na zem a dupl mu na hlavu. Druhý muž byl o něco menší, kdy měla zato, že měl rovněž vousy, měl stejnou fyzickou konstituci a byl stejného věku, pouze byl nižší. Měl na sobě černé triko s krátkým rukávem, kdy na paži bylo vidět tetování, kdy doplnila, že tento muž L. také kopal. Rovněž třetí muž byl statný, na nic bližšího ve vztahu k tomuto muži si svědkyně nevzpomněla. Takto popsala útočníky v přípravném řízení.
48. Pokud jde o vlastní průběh útoku, vypovídala, že nejdříve do L. muži začali žduchat, pak se postavili proti němu, podkopli mu nohy, v důsledku čehož L. spadl, pak do něj všichni tři začali kopat. Svědkyně uvedla, že si konfliktu všimla za situace, kdy už na místě byli s L. všichni tři muži. L. ležel na boku, muži ho kopali do břicha, do hlavy, jeden mu dupl alespoň dvakrát na hlavu, kdy se jednalo právě o muže v červeném svetru. Svědkyně nedokázala specifikovat, kdo z mužů L. podkopl nohy. Nevzpomněla si, že by viděla nějaké prudké údery rukama, nezaznamenala ani žádnou komunikaci mezi útočníky. Doplnila, že nějaká blondýna vyšla z hospody, šlo o ženu, která tam byla s nimi, křičela, ať toho nechají a jdou, útočníci se sebrali, šli si pro kabáty do hospody a odešli.
49. K dotazu svědkyně uváděla, že si nevšimla, že by kdokoli z těchto tří mužů odrazil od útoku ostatní, neviděla, že by se navzájem odtahovali nebo že by se někdo snažil zabránit v pokračování útoku.
50. Pouze doplnila, že J.R., který byl opilejší, se je snažil odstrčit, ale bez úspěchu. Podle svědkyně

útočili všichni muži ve stejný okamžik.

51. Pokud jde o svědka J.R., u hlavního líčení vypověděl, že s kamarády seděli v restauraci XXXXX do zavírací hodiny, šel ven s první skupinou, venku kouřil, obcházel okolí a čekal na ostatní. Když se vrátil zpět před vchod, viděl, že kamarád leží na zemi a nějací tři kluci stojí okolo a kopali do něj, kdy jednoho z nich chytil a chtěl ho odtáhnout, ten ho ale někam zahodil, a než se svědek sebral ze země, bylo už po všem. Svědek připustil, že byl pod vlivem alkoholu, kdy vypil zřejmě sedm piv. Pokud jde o to, co před restaurací viděl, viděl L., jak leží na zemi, byl na boku a snažil si krýt hlavu rukama. Jak se na zem dostal, to svědek neviděl. Nad L. viděl tři vyšší muže, doplnil, že když chtěl jednoho odtáhnout, chytil ho kolem krku, musel se hodně natáhnout. Neví, z jakého důvodu muži s bitím přestali.
52. Pokud jde o napadání L., uvedl, že když se díval dolů na zem, viděl kopance, nedokázal ale rozlišit, kolik z útočníků L. kopalo, kdy k dotazu připustil, že to mohl být pouze jeden člověk. Uváděl, že kopance směřovaly na hlavu, napadání rukama neviděl. Popřel, že by viděl kopnutí či dupnutí s výskokem. Doplnil, že osoby se nad ležící postavou pohybovaly a vypadalo to, že ho kopou. Viděl nepochybně nejméně jeden kop. Nevšiml si, že by útočníky někdo nějak odstrkoval, kdy k dotazu uvedl, že neviděl, že by někdo z mužů bránil ostatním v napadání L.. Uvedl, že muži stáli nad horní částí těla L. – tři dokola, kdy se nedokázal vyjádřit k popisu mužů ani k oblečení, pouze uvedl, že zimní bundy na sobě neměli.
53. V přípravném řízení svědek uváděl, že pokud tvrdil, že viděl tři osoby kopající do L. na zemi, uvedl, že kopali všichni tři, nicméně nedokáže si vybavit, která noha komu patřila a kolikrát ho která osoba kopla, následně k dotazu, zda je možné, že kopaly pouze dvě osoby nebo případně jedna osoba, uvedl, že to neví.
54. Svědek M.G. vypovídal v přípravném řízení, kdy jeho výpověď byla za souhlasu stran přečtena ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu. Uvedl, že trávili večer s kolegy a kamarády v podniku XXXXX, kdy v průběhu večera se nic nepříhodilo. Při odcházení se vrátil do zadní místnosti, slyšel, že v první místnosti spadla židle. Když vycházeli ven, u baru seděla žena, která řekla něco jako „ježíšmarjá, oni ho zabijí“. Vyšel ven, L. ležel na zemi a kolem něj byl chaos. Kolegové se snažili někoho od L. odstrčit, začali přibíhat lidé. L. ležel na zemi, sípal, byl v bezvědomí, měl rozbitou tvář. Útok na L. svědek neviděl, neviděl ani nikoho z místa utíkat.
55. Svědkyně I.Ch.G., jejíž výpověď byla rovněž u hlavního líčení čtena, také uvedla, že byla se známými a kolegy na České v XXXXX, kdy v restauraci si ničeho vážného nevšimla. Venku pak viděla, že na L. zaútočil jeden muž a kromě něj tam byl ještě minimálně jeden další, viděla údery pěstí a kopance. L. útok nečekal a spadl, ale svědkyně nevěděla, po kolikáté ráně to bylo. Zda útočil i druhý muž, to si svědkyně nepamatovala, viděla jen jednoho. Muž byl snědý, ale tím si svědkyně nebyla jistá. Na detaily k jeho postavě ani oblečení si nepamatuje. Z místa pak odešli dva nebo tři lidé. Útok na L. byl rychlý, muž zkrátka k L. přistoupil, něco mu řekl, L. byl zaskočen, hned poté na něj muž začal útočit. Po skončení incidentu L. ležel bezvládně na zemi, volala se policie a záchranka, měl obličej od krve. Svědkyně si vzpomněla, že útočník dával L. údery pěstí do obličeje, kam směřovaly kopy, to si nevybavila.
56. Svědek T.G. v přípravném řízení uvedl, že byli večer v hospodě XXXXX, když vyšel ven, L.B. ležel na zemi, svědkovi známí, s nimiž předtím seděl v hospodě, křičeli na neznámé osoby. L. byl v bezvědomí, ležel na zádech. Samotný útok svědek neviděl. Někdo mu řekl, že když L. platil, byli tam nějací muži, kteří mu něco řekli, L. odpověděl, oni za ním vyběhli ven a zaútočili na něj, kdy ho zřejmě kopali do hlavy. Nic z toho však svědek neviděl.

57. J.H. v přípravném řízení uváděl, že byl se známými v restauraci XXXXX, u stolu jich sedělo asi deset. V průběhu večera k ničemu nedošlo. Venku pak spadl někdo na zem a tři muži na něj útočili, byli kolem něj. Minimálně jeden útočil rukama a minimálně jeden do něj kopal. V nějakém kontaktu s ním museli být minimálně dva, možná tři, přesněji svědek nevěděl. Počátek útoku svědek neviděl, pouze to, že poškozený padal na zem a minimálně dva na něj útočili. Přihlížející se snažili slovně situaci uklidnit. Útočníky svědek nedokázal popsat.
58. Svědek V.T. v přípravném řízení uváděl, že byl toho večera v restauraci XXXXX se známými a kolegy, v průběhu večera se nic mimořádného nestalo. Asi po půlnoci platil jako jeden z posledních, vycházel ven a dva nebo spíše tři lidé spěchali dovnitř, málem ho ve dveřích porazili, když svědek vyšel ven, všichni stáli okolo L., který byl na zemi, krvácel, volala se policie.
59. Pokud jde o osoby, které ho málem porazily na schodech, šlo o muže, byli mohutnější, byli na krátko ostříhaní a jeden z nich byl menší, ten nejmenší měl zřejmě červený svetr.
60. Svědkyně P.V., jejíž výpověď z přípravného řízení byla rovněž u hlavního líčení čtena, uvedla, že byla v restauraci XXXXX na České, kdy po zaplacení čekala venku na ostatní, najednou se zevnitř vyřítili zřejmě dva chlapi, L. vycházel před nimi ven, zřejmě běželi za ním. Pak viděla L. na zemi, mlátili do něj pěstí do krve, svědkyně se odvracela. L. se neměl jak bránit, ležel na zemi. Poté se volala policie a záchranka.
61. Pokud jde o vlastní útok, svědkyně viděla, že muži L. mlátili pěstmi, kdy jiný způsob útoku neviděla, L. spadl na zem. Měla za to, že úderů pěstí bylo mnoho, rozhodně více než tři. Muži byli velcí, bez vlasů, nevěděla, co měli na sobě.
62. U hlavního líčení byl jako svědek vyslechnut J.V., který uvedl, že se vracel z práce na rozjezd, slyšel hádku na protější straně ulice přes tramvajové pásy, kdy dva muži atakovali třetího. Pokud jde o útočníky, jeden byl menší a druhý větší postavy, kdy ten vyšší se snažil bránit menšímu, agresivnímu, aby napadl třetího. Následně přiběhl další útočník a ten napadenému zezadu podrazil nohy. Následovaly rychlé, svižné údery, kopance. Když tři útočníci odcházeli, tak jeden z nich se ještě vrátil a šlápl poškozenému na hlavu. Svědek zmínil nějakou ženu, blondýnu, která stála ve dveřích restaurace a něco křičela. Následně byla volána policie, záchranka, kdy v té chvíli svědek následoval jednoho z útočníků s tou blondýnou, kteří šli směrem k Malinovského náměstí, následně zatočili za roh a nastoupili do auta, svědek se spojil s policií a nadiktoval SPZ toho auta.
63. Pokud měl svědek muže popsat, uváděl, že třetí z mužů, který došel následně, byl vyšší postavy, měl tmavší vlasy a střížený vous, na místě se najednou objevil a zaútočil zezadu, přišel tam směrem od Opice. Původní dva útočníci v úvodu stáli čelem k sobě. Muž menší postavy s krátce stříženými blondýnými vlasy byl agresivnější, ten vyšší mu držel ruce a na dálku to vypadalo, že mu brání. Do té doby, než přiběhl třetí muž, podle svědka zřejmě nepadl žádný úder. Za nejagresivnějšího z mužů označil svědek toho prvního, nejmenšího, probíhaly tam kopance do těla poškozeného. Svědek viděl přinejmenším poslední kop, a to ze strany nejmenšího muže, který měl na sobě červený svetr. Tento muž se vrátil po ukončení konfliktu a dupl poškozenému na hlavu.
64. Souhrnně svědek uvedl, že viděl určitě deset kopů, nicméně nedokázal říci, zda byly všechny od nejmenšího z mužů. Muž vyšší postavy, který na počátku nejmenšímu bránil v agresivitě, si posléze také určitě kopnul. Že by tam někdo z těch tří jen stál a nic nedělal, to se nestalo. Svědek nicméně uvedl, že třetí muž, který poškozeného skopl, se pak už do útoku nezapojoval. Po útoku poškozený jen ležel na zemi a nehýbal se.
65. Muž, kterého svědek sledoval, jak nasedá do Superbu nebo Octavie, byl tím, kdo jako první

poškozeného napadl, přišel na místo jako třetí. Při nastupování do auta měl na sobě tříčtvrteční kabát, při útoku však kabát neměl.

66. Pokud jde o vlastní útok, ten byl veden na poškozeného spíše od pasu nahoru, kopy byly vedeny i do jiných částí těla než do hlavy. Svědek viděl změt' nohou. Později, když už na místě byli všichni tři útočníci, nikdo ve snaze někomu bránit v útoku nepokračoval. Svědkovi ve výhledu nic nebránilo, předtím nepil žádný alkohol. Uvedl, že úderý pěstí si nepamatuje.
67. V přípravném řízení se věnoval podrobněji popisu mužů, kdy uváděl, že jeden z nich měl červený svetr, krátké světlé vlasy, vypadal sportovně, stejně jako druhý, který s ním stál na začátku, měl krátké světlé vlasy, rozhodně neměl tmavě hnědé nebo černé vlasy. Oblečení tohoto druhého muže si svědek nevybavil. Muž v červeném byl menší. Třetí muž, který přišel později, měl tmavé střížené vlasy, lehký vous, byl vyšší postavy. Měl na sobě tmavé oblečení.
68. V přípravném řízení počátek útoku popsal svědek v zásadě stejně, kdy uváděl, že agresivnějšího muže v červeném svetr se druhý, vyšší snažil brzdít, objevila se třetí osoba, která poškozenému zezadu podrazila nohy, ten spadl na zem, následovaly kopy do vrchní části těla, zcela jistě od muže v červeném svetr. Připojil se také ten druhý muž, co tam stál na začátku. Ohledně dalších útočných aktivit muže, který poškozenému podrazil nohy, si svědek nebyl jist.
69. Svědek T.H. u hlavního líčení popsal, že stál na České vlevo od vchodu do hospody XXXXX, měl sluchátka, ale i tak slyšel hluk, otočil se a registroval skupinu lidí, v níž se dalo těžko orientovat. Podle svědka vyšli všichni z XXXXX, šlo o 2 skupinky po zhruba pěti až sedmi lidech, všichni stáli, hádali se. Muž, který byl následně napaden, měl ruce nahoře, pár kroků couvl. Někdo mu asi zezadu nebo zboku podrazil nohy, člověk spadl, vzápětí svědek viděl asi tři dupnutí na jeho hlavu. Neviděl žádné kopnutí do těla. Útok byl rychlý, trval 10 - 15 vteřin. Svědek nebyl schopen upřesnit, zda tyto útoky provedla jediná osoba. Lidé šli k poškozenému, volala se záchranka, útočníci zmizeli.
70. Pokud jde o skupinku útočících mužů, svědek si všiml statnějšího muže s vyholenou hlavou a tetováním na ruce (tzv. rukávem) oblečeného zřejmě v černém triku, dále tam byl menší člověk o výšce zhruba 175 cm, který měl na sobě zřejmě světlou košili, a další statnější muži. Zda byl na místě muž v červeném oblečení, to svědek nevěděl. Muž v košili byl tím, kdo člověka z druhé skupiny skopl, případně mu dupl na hlavu, kdy svědek byl přesvědčen, že podnikl nejméně jeden z těchto útoků. Potetovaného muže v černém svědek označil jako hlavního agresora, byl celou dobu nejbliž k poškozenému, vypadal jako ten, kdo má s poškozeným největší problém. Svědek si nevybavil, že by se na místě pohyboval někdo, kdo by se snažil jiným v útoku zabránit, rozhodně neviděl nikoho, kdo by se snažil útočnicka nějak fyzicky zastavit, chytat za ruku, říkat, že to stačí, apod. Svědek doplnil, že bylo šero, dobře neviděl.
71. V přípravném řízení svědek H. uváděl, že vyšší, robustnější člověk s potetovanými rukama krátkých vlasů v černém tričku se k napadení přímo nepřipojil. Poškozenému na hlavu skákal muž, který byl menší postavy, zhruba 175 - 180 cm vysoký, měl košili bílé barvy, tím si nicméně svědek nebyl jist. Svědek si nebyl jist, zda tento muž dostal poškozeného na zem. Dále uváděl, že si všiml, že muže, který dupal poškozenému na hlavu, někdo chytl za rameno a odtáhl. Upřesňoval, že na poškozeného útočili jeden až dva muži, nicméně podotkl, že mohl muže srazit na zem a dále ho napadat pouze jeden z mužů.
72. Měl-li svědek u hlavního líčení osvětlit rozpory ve výpovědích, uvedl, že pokud nyní hovořil o muži v černém jako o hlavním agresorovi, měl na mysli to, že na něj působil jako vedoucí útočící skupiny,

před vlastním útokem vypadal jako nejvíc připravený se porvat. Nemyslel to tak, že by tento muž někoho mlátil pěstmi. K přímému dotazu na to, zda viděl muže v černém útočit, uvedl, že to nedokáže stoprocentně říci. Svědek měl za to, že při dřívější výpovědi v přípravném řízení si vše pamatoval lépe, nyní si již nevybavil např. to, že by snad viděl něhoho útočníka, který poškozenému dupal na hlavu, chytat za rameno a odtahovat.

73. U hlavního líčení byl vyslechnut znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Tomáš Vojtíšek, Ph.D., který uvedl, že poškozený s odkazem na dostupnou zdravotnickou dokumentaci utrpěl dne XXXXX krvácení pod měkké pleny mozkové, zlomeninu nosních kůstek s posunem, zlomeninu nosní přepážky, zlomeninu horní čelisti vpravo i vlevo se zakrvácením do vedlejších nosních dutin, zlomeninu stropu levé očníce a přilehlé části klenby lebky, zhmoždění měkkých tkání obličeje a poranění prvního zubu vpravo nahoře. Pokud jde o mechanismus vzniku zranění, vzniklo působením tupého násilí střední až vysoké intenzity na hlavu poškozeného, kdy vznik těchto zranění je možné plně vysvětlit opakovanými kopy do oblasti hlavy. Pokud poškozený utrpěl ještě další zranění na těle, ta nebyla ve zdravotnické dokumentaci popsána, kdy nicméně znalec doplnil, že z logických důvodů lékaři nepopisují úplně všechna zranění, která pro ně nejsou natolik významná, nějaká drobnější zranění typu oděrek, drobných hematomů jinde na těle mohla být, ale nemusela. Znalec doplnil, že měl k dispozici fotografie demonstující zranění poškozeného.
74. K vlastnímu mechanismu vzniku znalec doplnil, že obecně může zranění tohoto charakteru vzniknout působením pasivního tupého násilí, tedy při pádu, nicméně rozhodně takto nemohlo dojít k vzniku zranění v takovém rozsahu, to by se muselo jednat o opakované pády, například ze schodů apod. V důsledku pádu mohlo vzniknout jedno z celé řady zranění, k nimž v obličeji poškozeného došlo. Na hlavu poškozeného muselo působit tupé násilí minimálně na tři nebo čtyři místa. V souvislosti s tím, že došlo k celé řadě zlomenin, dokonce i ke krvácení do mozkových obalů, je zřejmé, že tupé násilí na hlavu působilo větší intenzitou, než bývá v obdobných případech. Znalec nenalezl žádnou konkrétní indicii, na základě které by mohl jednoznačně dovodit, že došlo mimo jiné také k dupnutí na hlavu, nicméně to nevyloučil. Doplnil, že některá zranění mohla vzniknout i úderem pěstí v okamžiku, kdy poškozený ještě stál. Za podmínky, že by případné údery pěstí byly velice intenzivní, není možné rozlišit, zda zranění vznikla údery pěstí či kopy.
75. Pokud jde o léčbu zranění a omezení v obvyklém způsobu života, znalec dovodil, že v souvislosti s utrpenými zraněními a jejich léčbou byl poškozený omezen v obvyklém způsobu života po dobu zhruba čtyř týdnů od vzniku zranění, a to zejména bolestivostí poranění, nutností podrobit se hospitalizaci, užíváním léků proti bolesti, antibiotik, dále zhoršení možnosti hygieny dutiny ústní.
76. Znalec dále uvedl, že dne 7. 4. 2017 při lékařské kontrole byla poškozenému doporučena rehabilitační péče, a dále došetření nově vzniklého útvaru ve spánkové krajině, kde bylo vysloveno podezření, že se jedná o výdut' spánkové tepny. Aneurisma je obecně porucha stěny jakékoli tepny kdekoli v těle. V tomto případě nicméně není vůbec jasné, zda objevení výdutě mohlo mít souvislost s úrazem a otázkou je rovněž to, zda by se aneurisma nějakým způsobem dále řešilo či by se dospělo k závěru, že výdut' není významná.
77. Znalec dále doplnil, že popisovaný mechanismus vzniku zranění – kopy do hlavy – je potencionálně rizikový, může vést k závažnějším následkům, než ke kterým došlo u poškozeného, kdy konkrétně se jedná o možnost rozsáhlejšího krvácení do mozkových obalů, případně i vznik ložiskového zhmoždění mozku, což by znamenalo přímé a závažné poškození mozkové tkáně. Rovněž mohlo dojít k rozsáhlejšímu zlomeninám lebky, a to nejen obličejové, ale i mozkové části, kdy vzhledem k anatomické lokalizaci není vyloučeno ani zranění oka jakožto důležitého orgánu. Poranění mozku či oka může vést k trvalým následkům v podobě dlouhotrvajícího neurologického postižení, může dojít k částečnému ochrnutí, pórůzové epilepsii, poruše zraku, možností je více. U závažnějších

krvácení do mozkových obalů se zpravidla vyžaduje neurochirurgický zákrok v podobě otevření dutiny lební, a to za účelem odvrácení bezprostředního ohrožení života. K závažnějším následkům mohlo dojít při vyšší četnosti, vyšší intenzitě působení násilí, ale také při jiném úhlu působení násilí, jiné reakci, odolnosti poškozeného apod.

78. Pokud jde o listinné důkazy, podle § 213 odst. 1 trestního řádu byl mimo jiné proveden úmrtní list a navazující usnesení státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně, z nichž vyplývá, že D. A. dne XXXXX zemřel, v důsledku toho bylo vůči němu trestní stíhání v této trestní věci zastaveno s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu. Dále soud k důkazu provedl lékařské zprávy, které dokumentují zdravotní stav poškozeného L. B., a to včetně fotodokumentace pořízené dne XXXXX v nemocnici, dále předběžné posouzení závažnosti zranění vypracované MUDr. Tomášem Vojtíškem, a to s odkazem na právě předloženou zdravotnickou dokumentaci, následně protokol o prohlídce těla poškozeného ze dne XXXXX opět včetně fotodokumentace.
79. Soud k důkazu dále provedl úřední záznam o ohledání místa přestupku včetně fotodokumentace, jedná se o místo v Brně na ulici XXXXX před budovou č. XXXXX, kde se na chodníku nachází kaluž červenohnědé tekutiny, což je patrné i na přiložených fotografiích. Uvedený nález je zaznamenán rovněž v přiloženém náčrtku. Pokud jde o příjezd a další aktivity policejní hlídky na místo samé, soud zde odkazuje na provedené úřední záznamy z předmětného dne, z nichž je patrné, že na místo se hlídka dostavila dne XXXXX v 0:45 hodin, již byla přítomna sanita, která ošetřovala zraněného muže – L. B.. Na místě bylo značné množství přihlížejících lidí, policie se spojila se svědky události. Policie rovněž provedla šetření po možném kamerovém systému, který by mohl alespoň částečně zachytit průběh události, kdy v rámci jednotlivých úředních záznamů jsou popsána místa, z nichž byly kamerové záznamy zajištěny, případně místa, kde kamery umístěny nejsou, takto konkrétně byly zjištěny bezpečnostní kamery Městské policie Brno na ulici Rašínova směřující směrem k Moravskému náměstí, dále kamera na budově Nejvyššího správního soudu, která směřuje do prostoru ulice XXXXX směrem k restauraci XXXXX, kamera na budově Ústavního soudu a na budově České pojišťovny, na střeše hotelu Continental. Z úředního záznamu také vyplývá, že v restauraci XXXXX není bezpečnostní kamera instalována, a to ani před restaurací u vstupu.
80. Pokud jde o vlastní záznamy na bezpečnostních kamerách, k důkazu byly přehrány části DVD, které se týkaly události v 0:39 až 0:40 hodin dne XXXXX, zejména to byl kamerový záznam z bezpečnostní kamery umístěné na budově Nejvyššího správního soudu, který byl přehrán v originální verzi a rovněž v upravené formě tak, jak byl předložen obhajobou, kdy má jít o přiblížený a přiblížený a zpomalený záznam situace před vchodem do restaurace XXXXX, kdy prostor, v němž se konflikt zjevně odehrává, se nicméně nachází za autobusovou zastávkou, která brání přehlednému výhledu.
81. Na upravených záznamech je zachycena část konfliktu, odehrávající se cca od 24. minuty záznamu na DVD, které zachycuje konflikt v reálném čase. Lze sledovat, že ze směru od vchodu do restaurace vybíhá větší skupina osob, za matnou stěnou zastávky je patrný pohyb. Do volného prostoru vedle zastávky se krátce dostane mohutnější osoba ve světlém oblečení, vykazuje rychlý útočný pohyb nohou, zapojuje celé tělo, je otočena do prostoru krytého zastávkou, za ní se krátce objeví menší osoba v tmavém triku s krátkým rukávem, vztahuje k útočící postavě ruku, pohybuje se vpřed ve směru k útočníkovi, který mizí v prostoru za zastávkou. Krátce nato do prostoru vedle zastávky prudce vletí další osoba a dopadne zřejmě na záda, je patrné, že je někým vystrčena ven. Za zastávkou je přes matnou stěnu stále patrný pohyb osoby v červeném.
82. Dále byl k důkazu přehrán záznam z kamery z budovy České pojišťovny, kde je zachycena žena s blond vlasy a muž, kteří odjíždějí automobilem Škoda Superb.

83. Soud k důkazu provedl úřední záznam obsahující přepis hovoru, a to volání na linku 158 J.V. v 0:42 hodin, který byl doplněn přehráním vlastního hovoru z CD.
84. Pokud jde o automobil Škoda Superb, jehož SPZ byla hlášena oznamovatelem události na tísňovou linku, soud dále v této věci provedl k důkazu fotografie, které byly pořízeny ze záznamu z bezpečnostní kamery z budovy České spořitelny, stejně tak jako úřední záznamy a příslušné výpisy, které poukazují na souvislost uvedeného automobilu s osobou D.A.. Dále byla k důkazu provedena fotodokumentace pořízená v srpnu 2017, jedná se o fotografie D.A., a to detail obličeje i fotografii celé postavy, dále fotografie R.K. ze dne 21. 7. 2017. Dokazování bylo v tomto směru doplněno fotografiemi předloženými obhajobou obžalovaného K., k nimž tvrdil, že byly pořízeny z předmětného večera. Na fotografiích jsou vyobrazeny přítelkyně jednotlivých mužů, a pokud jde o obžalované, obžalovaný K. má na sobě tmavě zelené tričko s krátkým rukávem, obžalovaný B. červený svetr, oba mají téměř oholenou hlavu a na obličeji vousy, obžalovaný A. má černobílou károvanou košili s dlouhým rukávem, oproti ostatním delší vlasy, nicméně stále na krátko ostříhan, delší vousy.
85. Dokazování bylo dále doplněno provedením opisu z rejstříku trestů obžalovaných i D.A., opisy z evidence přestupků a trestními spisy o věcech, které byly vedeny proti obžalovaným v minulosti.
86. Po provedení všech shora rozvedených důkazů a jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech soud dospěl ke skutkovému stavu tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
87. Úvodem je třeba říci, že bylo jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že v časných ranních hodinách dne XXXXX poškozený L.B. utrpěl zranění, která byla specifikována ve znaleckém posudku, kdy soud současně znalece MUDr. Vojtíška, který posudek zpracovával, vyslechl, kdy u hlavního líčení znalec potvrdil závěry, k nimž dříve dospěl. O správnosti, úplnosti a spolehlivosti znaleckých závěrů soud nemá žádné pochybnosti, závěry znaleckého posudku korespondují s obsahem lékařských zpráv, které byly rovněž k důkazu provedeny, s fotodokumentací, s výpovědí samotného poškozeného. Takto bylo tedy zcela jednoznačně zjištěno, že poškozený L.B. utrpěl krvácení pod měkké pleny mozkové, zlomení nosních kůstek s posunem, zlomeninu nosní přepážky, zlomeninu horní čelisti vpravo i vlevo se zakrvácením do vedlejších nosních dutin, zlomeninu stropu levé očníce a přilehlé části klenby lebni, zhmoždění měkkých tkání obličeje a poranění prvního zubu vpravo nahoře. V důsledku uvedených zranění byl hospitalizován, musel se podrobit omezení, která jsou s tím spojena, měl omezené možnosti hygieny ústní dutiny, trpěl bolestivostí zranění. V tomto směru byl omezen v obvyklém způsobu života po dobu zhruba čtyř týdnů.
88. Pokud jde o okolnosti vzniku uvedených zranění, zde soud vycházel zejména ze svědeckých výpovědí, kdy na úvod je třeba uvést, že byly vyslechnuty v podstatě dvě skupiny svědků, a to jednak přítelkyně obžalovaných a D.A., které nicméně vlastní útok neviděly, a to ani částečně, nicméně vyjadřovaly se k událostem, které útoku bezprostředně předcházely, rovněž se vyjadřovaly k situaci, která nastala po napadení poškozeného. Druhou skupinou svědků jsou pak osoby, které trávily večer v restauraci XXXXX společně s poškozeným B., tedy jeho kolegové a známí, rovněž dva náhodní svědci – V. a H.. Vedle toho pak existují výpovědi obou obžalovaných.
89. Soud takto považuje za jednoznačně prokázáno a důkazně podloženo, že osobami, které trávily večer v restauraci XXXXX nezávisle na skupině okolo poškozeného L.B., byli právě obžalovaní

K., B., a dále D.A., který byl ve věci rovněž obviněn, nicméně vzhledem k tomu, že v průběhu přípravného řízení zemřel, trestní stíhání bylo vůči jeho osobě zastaveno. Jednak zejména k osobě D.A. směřovalo šetření na základě zjištěné registrační značky automobilu, kterým měl jeden z útočníků ve společnosti ženy s blond vlasy z místa činu odjíždět, jednak o své přítomnosti v restauraci a omezeně o své účasti na vlastním konfliktu s poškozeným vypovídali oba obžalovaní a v tomto směru se vyjádřily i tři přítelkyně těchto mužů.

90. Pokud jde o události, které předcházely vlastnímu konfliktu před restaurací XXXXX, obžalovaní i jejich přítelkyně shodně uvádí, že mezi D.A. a poškozeným došlo v době, kdy poškozený po zaplacení z restaurace odcházel po schodech, které vedly v podstatě nad A., ke konfliktu, který vyprovokoval obžalované K. a B., aby za poškozeným vyběhli před restauraci, o krátkou chvíli později je následoval A.. Vylíčení tohoto konfliktu ze strany obžalovaných a tří žen, které s nimi trávily večer, však vykazují vzájemné rozpory. B. uváděl, že si A. chtěl objednat další pití, nahnul se a hlasitěji řekl, že by si chtěli objednat, nato k němu zezadu přistoupil muž a zezadu mu dal tři facky na tvář s tím, ať nekřičí, nato obžalovaní vstali a ptali se, co dělá, muž na B. vztyčil prostředník a řekl „jestli jste taková frajeři“, označil je vulgárně a vyzval je, ať jdou ven. Jako první vyběhl K., za ním B.. K. se zmiňoval o nějakých řečech ze skupinky kolem poškozeného už dříve v průběhu jejich setrávání v restauraci, kdy při odcházení poškozeného z restaurace uváděl, že D. chtěl objednat rundu, proběhlo tam něco o nějaké tašce, kterou měl mít poškozený přes rameno, D. se zdála dámská, snažil se o špatný fórek, na což poškozený odpověděl a došlo ke slovní př. Poškozený při vycházení po schodech se k D. nahnul a něco k němu proběhlo, kdy obžalovaný uvedl „jestli ho pleskl, nebo nepleskl“. Pak poškozený hleděl na Š. B. „něco tam proběhlo“, co přesně ale obžalovaný neuvedl, K. vyběhl, za ním Š.B.. K. doplnil, že B. mu u stolu něco odpověděl, co, to nevěděl. K. N. uvedla, že registrovala kluka na baru, zahlédla posunky, pak nic, muž odcházel po schodech z restaurace, D. seděl pod ním a muž dával D. nějaké pohlavky nebo něco. V tu ránu vyletěl Š., za ním R., pořadí neznala. Uvedla, že její přátelé s tím mužem nemluvili, žádný rozhovor nezaregistrovala. K. dotazu upřesnila, že muž dával D. z boku nad uchem několik pohlavků, A. stál u baru, za ním muž procházel po schodech ven, kdy na jiném místě uvedla, že D. A. seděl. K. B. uvedla, že mezi cizím mužem a A. došlo ke konfrontaci, něco na sebe pokřikovali. Když muž odcházel, zastavil se na schodech a ještě si s A. něco vyřizovali, o něčem se bavili, mezi řečí mladý muž A. poplálal po tváři, kdy na to konto vstal od stolu B., K. ho stihl předejít, až po nich vyšel jako poslední A.. Pokud jde o komunikaci A. s tím cizím mužem, zvýšili hlas, vulgarismy si svědkyně nevybavila. Ž. B. tvrdila, že D. vstal, že půjde k baru, pán na schodech mu dal tři facky, poté postoupil po schodech trochu výš a ukazoval na Š. a hodně vulgárně se vyjadřoval, vystrčil prostředníček. Od stolu vyskočili K., za ním Š., šli nahoru, D. je po pár vteřinách následoval. A. nesesedl, stál a zůstal stát, ze stoje vyběhl ven.
91. Poškozený L.B. k této části konfliktu uváděl, že po zaplacení, kdy šel poslední, slyšel, že na ně někdo pokřikuje ze strany za schodištěm, ohlédl se a něco možná řekl a možná ukázal, kdy připustil vulgární posunky, nicméně popřel jakýkoli fyzický kontakt s kýmkoli. Popřel, že by kohokoli z nich vyzýval, aby ho následovali nahoru, maximálně mávl rukou nebo použil nějaké nehezké gesto. Známi a kolegové poškozeného podle výpovědi vycházeli před ním, ničeho konfliktního v restauraci si nevšimli, a to s výjimkou K.B., která podle své výpovědi odcházela až za poškozeným, vypověděla, že někdo na něj měl nějakou narážku, poškozený něco odseknul a šel dál, nedošlo k žádnému očnímu kontaktu ani fyzickému kontaktu. Nedokázala specifikovat, co konkrétně na něj muži vykřikli nebo jakou připomínku měli, nevěděla ani, co jim poškozený odseknul. Muži se v tu chvíli zvedli a vyběhli za poškozeným ještě před svědkyní. Vyloučila, že by poškozený dal někomu pohlavek nebo někoho z nich se dotkl.
92. Na jedné straně tedy poškozený a jedna z jeho kolegyní svědkyně B. popírají, že by došlo k jakémukoli fyzickému kontaktu mezi poškozeným a kýmkoli z druhé skupiny osob, uvádějí, že

tam proběhla jakási nepříjemná a konfliktní komunikace, kdy poškozený sám připouští možné vulgární gesto vůči uvedené skupině osob, z jejich výpovědi je nicméně zřejmé, že prvotní podnět, jakási připomínka vzešla ze strany uvedených mužů. Oproti tomu skupina okolo obžalovaných tvrdí, že konfliktní byl poškozený, dokonce mluví všichni o jakémsi proplesknutí, pohlavcích, byť je zřejmé, že jejich výpovědi se i v této části odlišují, například B. vypovídá, že A. v té době stál, ostatní mluví o tom, že seděl, někdo říká, že pohlavky směřovaly na tvář, šlo o proplesknutí do obličeje, jiný tvrdí, že šlo o plesknutí zezadu na hlavu za uchem. Obžalovaný K. připouští, že na počátku byla jakási připomínka ze strany A. vůči tašce poškozeného, uvádí, že A. se pokusil o „trapný fórek“. Obžalovaní uvádějí, že byli vyzváni poškozeným, aby je následoval ven, obžalovaný B. se cítil vulgárním gestem poškozeného uražen a ponížen.

93. Za uvedených okolností má soud za to, že z výpovědí po jejich vyhodnocení jednoznačně vyplývá, že došlo k jakémusi drobnému konfliktu mezi skupinou okolo obžalovaných na straně jedné a poškozeným na straně druhé, nicméně je více než pravděpodobné, že se jednalo v zásadě o nevhodnou připomínku ze strany party okolo obžalovaných, což v podstatě obžalovaný K. připouští, v tomto směru vypovídá i svědkyně B., stejně jako poškozený, který připouští vulgární gesto, jež bylo reakcí na zmíněnou připomínku. V opačném sledu by jeho chování nedávalo smysl, kdy naopak reakce ze strany obžalovaných byly naprosto nepřiměřené a nepochopitelné. Pokud jde o vlastní fyzický kontakt ze strany poškozeného vůči A., který zmiňují osoby ze skupiny okolo obžalovaných i samotní obžalovaní, soud dovozuje, že s ohledem na popis této události není zřejmé, zda k takovému kontaktu vůbec došlo. Je jednoznačné, že obžalovaní tím, že vyběhli z restaurace za poškozeným, reagovali na jeho nevhodné vulgární gesto, které poškozený připouští a hovoří o něm rámcově i svědkyně B., D. A. vyběhl až po určité době, on sám tímto dotčen nijak nebyl a tomu nasvědčuje jeho pozdní reakce, kdy v zásadě reagoval na to, že jeho společníci v rychlosti opustili restauraci. Pokud jde o jakési pohlavky, které měl A. utržit od poškozeného, všichni vypověděli, že na to nijak v konkrétní chvíli nereagoval, což soud považuje za nepravděpodobné s ohledem na jeho další reakce a účast na konfliktu jako takovém. Nelze přehlédnout, že osoby, které pohlavky měly vidět, nedokázaly jednoznačně uvést, o jaký druh fyzického kontaktu šlo, ze které strany byl veden a na jakou konkrétní část hlavy D.A., a to přesto, že k němu mělo dojít v situaci, kdy se společnost nacházela v klidu, nedošlo k žádnému rozrušení, křiku ani zhoršení celkové atmosféry, měli možnost naprosto nerušeně událost pozorovat, a to oproti popisu dalšího průběhu události nahoře před restaurací XXXXX tak, jak o tom ještě bude pojednáno.
94. Soud na tomto místě navíc podotýká, že bez ohledu na to, zda z dokazování vyplývá či jednoznačně nevyplývá, k jakému konkrétnímu konfliktu či kontaktu mezi poškozeným a obžalovanými či D. A. došlo, rozhodně nic nenasvědčuje k tomu, že by se jednalo o tak agresivní, vulgární či provokativní aktivitu ze strany poškozeného, která by jakýmkoli způsobem ospravedlňovala následné jednání obžalovaných, respektive D.A.. Za situace, kterou popisují obžalovaní, je navíc zcela nelogické chování obžalovaného K. tak, jak ho on sám popisuje, kdy totiž tvrdí, že za poškozeným vyběhl pouze proto, aby ho přiměl k tomu, aby z restaurace odešel, a to v situaci, kdy poškozený s celou svou skupinou zaplatil a opravdu restauraci opouštěl, neměl žádné tendence tam setrvávat a nějakým způsobem urážet či napadat skupinu okolo obžalovaných, toto ani nečinil.
95. Byť tedy není podstatné, co konkrétně se odehrálo či neodehrálo v prostorách restaurace mezi skupinou okolo obžalovaných a poškozeným, kdy současně nebylo ani tvrzeno, že by došlo k zásadnějšímu konfliktu, posouzení, jakým způsobem tyto události popisují obžalovaní, má výrazný vliv na hodnocení hodnověrnosti té části výpovědi, která se vztahuje k zásadnímu konfliktu před restaurací.
96. Pokud jde o skutková zjištění, která se vztahují k událostem před restaurací XXXXX, tedy

k vlastnímu fyzickému kontaktu mezi poškozeným a dalšími osobami, který bezprostředně vedl k jeho zranění, především má soud za to, že z dokazování zcela jednoznačně vyplývá, že před restaurací se v blízkosti poškozeného nacházeli přinejmenším od určitého momentu všichni tři muži, tedy oba obžalovaní i D. A.. Dále soud považuje za jednoznačně prokázané, a to s odkazem na fotografickou dokumentaci, vlastní možnost vidět oba obžalované, rovněž na shodná tvrzení obžalovaných i jejich přítelkyň, že pokud jde o obžalované, jedná se o statnější muže, nicméně oproti D.A. nižšího vzrůstu, oba spíše tmavší typy, kdy obžalovaný B. je z nich nejnižší a nejdrobnější, D. A. naopak velice vysoký a mohutný, světlejší typ. Pokud jde o oblečení, v zásadě nejsou pochybnosti o tom, že obžalovaný B. měl předmětného večera na sobě červený svetr či mikinu, obžalovaný K. pak tmavší tričko s krátkým rukávem, s odkazem na fotografie i vlastní pozorování soudu je obžalovaný K. výrazně potetován na krku a na obou pažích, D. A. měl na sobě zřejmě světlou košili.

97. Pokud jde o vlastní popis útoku, je třeba říci, že svědecké výpovědi osob, které měly možnost útok sledovat, kdy se jednalo převážně o kolegy či známé poškozeného, případně o dva kolemjdoucí, popisují útočící osoby, jejich počet, objevení se v blízkosti poškozeného i konkrétní způsob útoku výrazně odlišně jeden od druhého, výpovědi vykazují navzájem značné rozpory a protichůdná tvrzení. Samotný poškozený uvedl, že viděl tři muže, které nedokázal žádným způsobem popsat, vnímal úder pěstí a doplnil, že ztratil vědomí velice záhy, zřejmě vnímal, že mu také někdo podkopl nohy. Svědkyně K. viděla v blízkosti poškozeného nejprve dva muže, kdy první z nich měl červený svetr a tetování na krku, druhý muž měl černé oblečení, poškozený spadl na zem minimálně po dvou ranách, byl na zemi na čtyřech, muž v černém oblečení kopl poškozeného do zad. Náhle se rozběhl třetí muž, kterého popsala svědkyně v souladu s popisem D.A., ten poškozeného kopl do hlavy, který se v důsledku rány úplně svalil. Dále viděla, že padaly rány na poškozeného, na jiném místě nicméně uvádí, že útočníci poté chtěli poškozeného napadat. Svědek K. také uvedl, že napřed se objevili v blízkosti poškozeného dva muži, viděl dvě rány, v době, kdy byl už poškozený na zemi, došel třetí muž, který ho kopl do hlavy. Svědek viděl jeden kop. Doplnil, že jako nejagresivnějšího hodnotil muže s tetováním, kdy se jednalo o jednoho z těch prvních dvou, dále uvedl, že L. spadl po dvou nebo třech ranách, kdy jedna z nich šla na hlavu, dále to svědek nedokázal specifikovat. Pokud jde o další údery, viděl nejméně jedno kopnutí do břicha. V přípravném řízení nicméně uvedl, že po kopu třetího z mužů už první dva poškozeného nijak nenapadali. Tvrdil, že první i druhý muž napadali poškozeného ranami pěstí. Svědkyně B. uváděla, že první dva útočníci, kdy jeden byl holohlavý v červeném svetru a druhý vysoký v košili, poškozeného kopali, viděla více než deset kopů. Poté se přidal třetí muž, ten se nicméně podle svědkyně moc nezapojoval, byl menší, černovlasý. Viděla množství kopů na hlavu, břicho a záda. Svědkyně Š. viděla tři útočníky, kteří šli v řadě, poškozeného žduchali, shodili, kopali do něj, minimálně v jednom případě viděla dupnutí na hlavu, a to ze strany nejvyššího muže v červeném svetru. Svědkyně jednoznačně uvedla, že kopali všichni útočníci. Svědek R., který údajně neviděl útok od počátku, viděl ležícího poškozeného a nad ním tři muže, kteří ho kopali, kopy směřovaly na hlavu, kdy v přípravném řízení uváděl jednoznačně, že viděl, že kopou všichni tři muži, později připustil, že mohl kopat pouze jeden z nich. Svědek H. viděl tři útočníky, viděl minimálně jedno kopnutí. Svědek T. tvrdil, že nejmenší muž měl na sobě červený svetr, vlastní útok neviděl. Svědkyně V. viděla poškozeného ležet na zemi, dva muži ho bili pěstmi do krve, svědkyně G. viděla rány pěstmi, kopy, kdy útočil jeden muž, možná dva, odcházeli dva až tři. Svědci G. ani G. příliš z útoku neviděli.
98. Pokud jde o dva náhodné svědky, svědek H. viděl, že poškozený dává ruce nahoru, někdo ho zkopl, někdo mu dupl na hlavu. Pokud měl útočníky popsat, uvedl, že jeden byl vyšší v černém triku, byl tetován na pažích, považoval ho za hlavního agresora, neboť takový vyvolával dojem, byl nejbliž poškozenému. V přípravném řízení uvedl, že tento muž se k útoku nepřipojil. Svědek viděl skok na hlavu poškozeného ze strany menšího muže, který byl oblečený asi do bílé košile, viděl zřejmě tři dupnutí. Rány pěstí ani kopnutí svědek neviděl. Oproti tomu svědek V. viděl dva útočníky

s blond vlasy, kdy vyšší bránil menšímu v napadání poškozeného, poté přiběhl třetí muž s tmavými vlasy, který poškozenému podrazil nohy, následovaly svižné kopance, kdy svědek doplnil, že jeden z těch prvních dvou, konkrétně muž s blond vlasy v červeném svetru, šlo o nejmenšího muže, kterého hodnotil jako nejagresivnějšího, se vrátil a dupl poškozenému na hlavu. Svědek viděl, pokud jde o vlastní útok, nejméně deset kopů, pozoroval změt' nohou, při odchodu pak viděl k autu odcházet muže, který poškozeného skopl, ale dále už se do útoku nijak nezapojoval. Doplnil, že po pádu poškozeného v důsledku skopnutí na zem již kopal i ten z mužů, který v počátku bránil svému kolegovi v napadání poškozeného.

99. Z uvedeného shrnutí je zřejmé, že především popisy jednotlivých útočníků zcela nekorespondují s faktickým stavem, totiž je zřejmé, že nejvyšší muž nebyl oproti dvěma menším černovlasý, kdy dva menší byli označeni jako muži se světlými vlasy, jak tvrdí svědek V., rovněž nelze přisvědčit tvrzení, že muž v červeném měl tetování, kdy z dokazování vyplývá, že potetován na pažích a na krku je obžalovaný K., který neměl červený svetr, ale tmavé tričko s krátkým rukávem. Nelze také přisvědčit tvrzení svědkyně Š., že muž v červeném svetru byl nejvyšší, neboť z dokazování vyplývá, že nejvyšším byl A., který byl oblečen do světlé košile, v červeném byl oblečen obžalovaný B., jehož postava je nejnižší. Skutečnost, že svědci nejsou schopni popsat jednotlivé útočníky v souladu s tím, jak v reálu vypadají a jak byli oblečeni, nicméně dle názoru soudu nemůže vést k závěru, že se jedná o svědky nevěrohodné. Všichni svědci shodně popisují, že viděli poměrně brutální útok na poškozeného, shodují se v tom, že poškozený byl v podstatě bezprostředně bez jakéhokoli zásadního slovního konfliktu napaden, kdy z výpovědi víceméně vyplývá, že muži vycházeli z restaurace v řadě, je přitom pravděpodobné, že skutečně se nejprve v blízkosti poškozeného objevili dva útočníci a posléze přibyl třetí tak, jak tvrdí oba obžalovaní, kdy analýzou shora rozvedených svědeckých výpovědí lze dospět k závěru, že třetím z mužů byl D.A.. Dle názoru soudu je možné vysvětlit rozpory v popisu jednotlivých útočníků ze strany svědků tím, že k napadení došlo velice rychle, bez jakéhokoli úvodu, upozornění, útok byl překvapivý, což je zřejmé z výpovědi poškozeného a v podstatě v tomto směru vypovídají také svědci, kdy na rozdíl od obžalovaných očití svědci uvádějí, že mezi poškozeným a prvními dvěma muži nedošlo k žádné zásadní slovní výměně, poškozený okamžitě poté, co se otočil k útočníkům, zvedl ruce v obranném gestu, couval, v tomto smyslu vypovídali v podstatě všichni svědci, kteří tento úvod konfliktu mohli vidět, a to na rozdíl od obžalovaných, kteří tvrdí, že poškozený byl arogantní, agresivní, vybízel je k útoku. S tvrzením obžalovaných se soud s odkazem na ostatní provedené důkazy neztotožňuje a považuje je za vyvrácené. Chování obžalovaných tak, jak je popisuje zejména obžalovaný K., se soudu za této situace jeví značně nelogické, kdy není zřejmé, z jakého důvodu by se situace měla odehrát tak, jak K. uvádí, že totiž měl v úmyslu poškozeného vyzvat, aby odešel a nepokračoval ve svém nevhodném a agresivním jednání vůči A., případně vůči ostatním (posunky, urážky), a to v situaci, kdy celá skupina včetně poškozeného již restauraci opustila, nic nenásvědčovalo tomu, že napadají kohokoli ze skupiny okolo obžalovaných či se k něčemu takovému z jejich strany schyluje. Pakliže v podstatě všechny osoby, které měly možnost úvod útoku sledovat, uvádějí, že poškozený stál v obranném gestu a v zásadě neměl čas cokoli řešit, nelze přisvědčit tvrzení obžalovaných, že je vybízel k vlastnímu útoku, provokoval zejména obžalovaného B. tak, jak B. tvrdí. Soud na tomto místě navíc odkazuje na výpověď B., který nejprve tvrdil, a to opakovaně, že se poškozeného vůbec nedotkl, že na něj nijak neútočil, poté připustil, že se pokusil ho uhodit přes tělo K., který mu ve fyzickém útoku na poškozeného bránil, posléze připustil, že se zřejmě poškozeného přece jen dotkl, mluvil o facce, kdy si nebyl jist, na kterou část těla poškozeného uhodil. V tomto smyslu následně vypovídá i obžalovaný K., kdy pak oba doplňují, že v důsledku tohoto fyzického kontaktu nicméně poškozený neupadl. Rovněž nelze přehlédnout, že oproti tvrzení obžalovaného B. obžalovaný K. připouští, že B. poškozeného také kopl, a to zřejmě do boku nebo do zad.

100. Pakliže tedy většina osob, které útok sledovaly a patřily ke skupině okolo poškozeného, tvrdí, že v úvodu viděly jednu nebo dvě rány pěstí, někteří uvádějí, že posléze v důsledku podkopnutí nohou

poškozený upadl, tato tvrzení odpovídají také tomu, jak situaci sledoval a popsal samotný poškozený. V tomto smyslu v zásadě vypovídají také obžalovaní, kdy nicméně bagatelizují svůj počáteční útok na poškozeného, ale připouštějí, že tedy zřejmě došlo k jakémusi fyzickému kontaktu minimálně mezi obžalovaným B. ve formě „snahy o facku“, poškozený i podle obžalovaných následně upadl až následkem kopnutí ze strany A., který se na místě náhle objevil.

101. Skutečnost, že svědci nedokáží popsat jednotlivé útočníky v souladu s realitou, může souviset s již zmíněnou rychlostí a nenadálostí útoku, jeho extrémní brutalitou, závažným následkem, který vyvolával zděšení, někteří svědci, kteří viděli poškozeného bezprostředně po útoku z blízka, hovoří o tom, že mu bublala krev u nosu, u úst, nevím, byla volána záchranná služba, nelze přehlédnout fakt, že k události došlo poté, co skupina několik hodin v restauraci popíjela, byť s výjimkou J.R. zřejmě nebyl nikdo z nich významně ovlivněn alkoholem, alespoň v tomto smyslu nebylo nic zjištěno, je třeba zohlednit také fakt, že k útoku došlo v nočních hodinách za umělého osvětlení, kdy se soud domnívá, že tato skutečnost také mohla zkreslit vnímání vizáže jednotlivých útočníků, což je zřejmé zejména ve vztahu k výpovědi svědka V., který popisuje, že vysoký muž, který napadal jako poslední a odjížděl automobilem, jehož svědek sledoval, byl tmavovlasý, a to na rozdíl od prvních dvou útočníků menšího vzrůstu, o nichž hovoří, že měli blond vlasy, když reálně je tomu naopak. Rovněž pokud jde o vyhodnocení agresivity jednotlivých útočníků a zmiňování tetování u muže v červeném, který byl více svědky vyhodnocen jako nejagresivnější, lze se domnívat, že v důsledku intenzivních událostí došlo k smísení popisu jednotlivých osob, kdy je možné, že znak tetování vyvolává dojem zvýšené agresivity, svědci zaměnili v tomto duchu dva útočníky. Obecně nicméně je možné přisvědčit většinovému tvrzení, že nejagresivněji se choval muž v červeném, případně muž, který byl označován jako nejmenší (s výjimkou svědkyně Š., která naopak tvrdila, že muž v červeném byl nejvyšší), neboť v tomto duchu vypovídal v zásadě i obžalovaný K., který tvrdil, že se snažil B. odvrátit od útoku na poškozeného, sám obžalovaný B. mluvil o tom, že ho údajné jednání poškozeného výrazně vyprovokovalo, cítil se ponížen, uražen, i pokud soud hodnotí výpovědi přítelkyň útočníků, z následných jimi údajně zaslechnutých rozhovorů je zřejmé, že všichni hodnotili B. jako toho, kdo byl zdrojem potíží.
102. Zásadní skutková zjištění se pak týkají dalšího průběhu útoku poté, co již byl poškozený na zemi. V tomto směru se oba obžalovaní vyjadřují tak, že do útoku se nijak nezapojovali, naopak to byl pouze a jediné D.A., kdo na poškozeného velice brutálně útočil, obžalovaný K. mluví o opakovaných dupnutích na hlavu, kdy oba obžalovaní shodně uvádějí, že se snažili A. v útočení na poškozeného zabránit, odtahovali ho, toto také pochopili ostatní přihlížející. Oproti tvrzením obžalovaných nicméně stojí shodná tvrzení ostatních svědků, kdy nikdo ze svědků nepotvrdil, že by viděl kohokoli ze tří mužů, kteří se pohybovali velice blízko poškozeného, že by snad některého z nich zrazoval od dalšího útoku a choval se tak, že by bylo jednoznačně patrné, že nemá zájem útočit a naopak se snaží ostatním či případně jednomu z nich v útoku na poškozeného zabránit. Svědci to v podstatě vyloučili, a to s výjimkou svědka H., který v přípravném řízení uváděl, že muže, který dupal poškozenému na hlavu, někdo chytl za rameno a odtáhl. U hlavního líčení si však již nic takového nevybavil, naopak uváděl, že rozhodně neviděl nikoho, kdo by útočníkům nějak v napadání poškozeného bránil. Svědek V. popisoval, že před příchodem třetího muže, který poškozeného skopl na zem, se skutečně situace jevila tak, že vyšší ze dvou mužů brání menšímu, aby poškozeného napadal, nicméně poté, co se nacházel poškozený na zemi, se již k útoku přidal. Všichni svědci uvádějí, že viděli opakované, rychlé, intenzivní napadání poškozeného kopy. Na přímé otázky řada z nich připustila, že nelze vyloučit, že kopala pouze osoba jediná, případně dvě, spontánně nicméně uváděli, že se nad poškozeným pohybovaly tři osoby. Pokud někdo ze svědků tvrdil, že viděl osoby pouze dvě (V., připustila G.), tyto svědkyně uvedly, že nesledovaly pozorně celý průběh útoku, odvracely se. Svědci shodně uváděli, že když poškozený ležel na zemi, bránil se pouze tak, že si kryl hlavu, kdy je zřejmé, že se tak dělo v situaci, že na hlavu přicházely rány. Pakliže by bylo možné připustit, že v samotném úvodu útoku, v době, kdy obžalovaný B. uhořel

poškozeného, se mu K. opravdu snažil v útočení na poškozeného zabránit, od okamžiku, kdy se k útoku přidal A., se už K. choval jinak a útočil agresivně na poškozeného shodně jako dva ostatní. Nelze přehlédnout, že svědek V., který nijak nesouvisel s žádnou ze skupinek, které se na místě nacházely, vrátil se ze zaměstnání, neměl za sebou pití žádného alkoholického nápoje, viděl změt' nohou, viděl minimálně deset kopů směřovaných na tělo poškozeného.

103. Ani z upraveného záznamu z kamerového systému nevyplývá nic konkrétního, z čeho by snad bylo nutné usuzovat, že ke skutku došlo jinak, než soud popisuje ve výroku tohoto rozsudku. Předně je třeba zdůraznit, že vlastní průběh útoku není takto sledovatelný, konflikt se odehrává za matnou stěnou zastávky, je možné pouze dovodit pohyb více osob. Na několik málo vteřin lze sledovat osobu ve světlém oblečení, kdy s odkazem na ostatní důkazy je zřejmé, že se jedná o D.A., že zcela zjevně útočí na někoho, kdo se nachází za stěnou zastávky, útok je razantní a rychlý. V jedné chvíli je možné vidět, že k A. vztahuje ruce nebo ruku osoba v tmavém tričku s krátkým rukávem, kdy se lze domnívat, že se jedná o obžalovaného K.. Rozhodně ale není na záznamu zachyceno, že by osoba s krátkým rukávem jakýmkoli způsobem bránila muže ve světlém oblečení v pohybu, v útoku, nijak ho nechytá, netahá, nemění jeho směr pohybu, naopak muž v tmavém se pohybuje ve stejném směru jako světle oblečený muž. Záznam tak nepřináší žádné nové informace oproti tomu, co bylo zjištěno z ostatních provedených důkazů.
104. Dle názoru soudu z dokazování, konkrétně ze svědeckých výpovědí, jednoznačně vyplývá, že do útoku na poškozeného, v důsledku kterého mu byla způsobena závažná zranění popsaná shora, se zapojovali všichni tři muži, tedy oba obžalovaní i D.A., a to zejména poté ve fázi, kdy se již poškozený nacházel na zemi, a to právě s ohledem na shora rozvedený rozbor výpovědí. Pokud svědek H. uvádí, že muž v černém triku s tetováním na pažích se k útoku nepřipojil, kdy současně tvrdí, že pěsti ani kopy neviděl, pak se lze domnívat, že nesledoval celý průběh útoku, neboť všichni ostatní svědci hovoří o používání pěstí i kopancích vůči tělu poškozeného, soud tak považuje za nepravděpodobné, že by do těla poškozeného nebylo ani jednou kopnuto. Svědek H. viděl 3x dupnutí na hlavu poškozeného, kdy kupříkladu jiné osoby o dupání na hlavu vůbec nehovoří a nic takového neviděly, viděly naopak kopání. Svědek V. naopak tvrdí, že D. A. kromě úvodního kopu, který vedl k pádu poškozeného na zem, už nic nedělal, na jiném místě spontánně vypovídá, že útočili všichni tři, začal poměrně masivní rychlý intenzivní útok na poškozeného, v podstatě shodně pak uvádí svědkyně Š., že kopaly všechny tři osoby, kdy minimálně jeden mu dupl na hlavu. Kopance viděl i svědek R.. Ze svědeckých výpovědí a jejich rozboru vyplývá, že D.A., který se k obžalovaným připojil s drobným časovým odstupem, poškozeného nejprve kopl, avšak nikoli do hlavy, a je více než pravděpodobné, že ho následně minimálně jednou kopl také do hlavy, případně mu na hlavu dupl, kdy svědci se v tomto směru rozcházejí. Na tomto místě soud odkazuje na závěry znaleckého posudku, kdy se znalec vyjadřuje k mechanismu vzniku zranění. Jako zásadní soud vidí ničím nezpochybněný závěr, že na hlavě se nalézají nejméně tři centra útoku, kdy z rozboru samotného konfliktu vyplývá, že k těmto úderům do hlavy, které musely být dostatečně intenzivní natolik, aby způsobily shora rozvedená zranění, nemohlo dojít za použití pěstí, muselo se tak stát pouze a jedině v důsledku kopů, kdy znalec nevyloučil ani dupnutí na hlavu. Je tedy zřejmé, že poškozený musel do hlavy inkasovat nejméně tři kopy.
105. Po srovnání a zhodnocení výpovědí jednotlivých svědků soud naprosto nemůže přisvědčit tvrzení obžalovaných, že v průběhu útoku A. na poškozeného se snažili aktivně A. bránit v napadání poškozeného, kdy, jak bylo řečeno, nic takového nevyplývá ani náznakem z výpovědi kteréhokoli svědka, naopak svědci uvádějí, že z jejich strany byla vyvíjena snaha odtrhnout útočící muže, například J.R., kdy jeho výpověď je plně podpořena výpovědí svědkyně Z.Š., kdy i M.K. uváděla, že jednoho muže držel jeden z kamarádů, další kolega odtrhoval jiného útočníka, kdy R. uvádí, že byl útočníkem, kterého se snažil odstrčit, hrubě odžduchnut, spadl na zem. Stejně tak svědkyně B. vypovídala o agresivitě mužů, kdy tvrdila, že v době, kdy muži běželi zpět do restaurace, ji muž

v červeném svetru strčil tak, že spadla na zem. Tvrzení obžalovaných o tom, že se snažili A. odstrčit, se navíc jeví nevěrohodné i v kontextu hodnocení jejich vlastních výpovědí, kdy soud má zato, že nevypovídali pravdivě, ale použili účelovou výpověď, a to právě v souvislosti s úmrtím D.A., k němuž došlo v mezidobí, je tedy zřejmé, že A. nemůže a ani nemohl v přípravném řízení na jejich tvrzení o tom, že poškozeného napadal výhradně on, nijak reagovat. Soud odkazuje na popis údajného konfliktu ještě v restauraci, kdy má zato, že tvrzení obžalovaných o zásadním nevhodném chování a provokování ze strany poškozeného se nepotvrdilo, zejména pak soud odkazuje na popis události, které předcházely přímému fyzickému útoku před restaurací, kdy, jak bylo rozvedeno shora, má soud za prokázáno, že poškozený útočníky nijak neprovokoval, nijak zásadně s nimi nehovořil, nevyzýval je k žádnému útoku, ale naopak couval, byl zaskočen, znenadání a bez jakéhokoli varování napaden a následně ranami v rychlém sledu sražen k zemi. Tvrzení zejména K. o tom, že chtěl situaci pouze uklidnit a poškozeného vykázat z restaurace, tak ve světle provedených důkazů nemůže obstát. Stejně tak tedy soud hodnotí jako nevěrohodná a účelová tvrzení obžalovaných o tom, že se snažili A. zabránit v intenzivním a hrubém násilí vůči poškozenému. Výpovědi očitých svědků tomu naprosto nenasvědčují. Výpověď obžalovaných je v tomto směru také vyvrácena jejich následným chováním poté, co útok ukončili, kdy z výpovědi všech svědků i jejich vlastních tvrzení vyplývá, že se vrátili náhle do restaurace pro kabáty a bundy a se svými přítelkyněmi odešli, aniž by se jakkoli zajímali o stav poškozeného, o příjezd záchranné služby apod. Soud má zato, že pokud by byli obžalovaní skutečně oteřeseni brutálním útokem ze strany A., kdy se mu po celou dobu jeho opakovaných a velmi intenzivních útoků v nich snažili zabránit, jeví se nepochopitelné, že poté, co se jim to zdařilo, nijak na situaci nereagovali vůči poškozenému, nezajímali se o jeho stav. Tvrzení B. i K. o tom, že měli strach o sebe i o své přítelkyně, báli se napadení ze strany hloučku kolem poškozeného, se jeví zcela účelové. Sami obžalovaní potvrdili, že nikdo z hloučku je nijak fyzicky nenapadal, mluvili o tom, že snad padly nějaké nadávky, které však neuměli upřesnit, kdy nicméně i obžalovaní potvrdili, že sami mohli používat vulgarismy. Jejich tvrzení, že se báli zásadní agrese ze strany přihlížejících svědků, soud proto považuje za nevěrohodné. Naopak způsob opuštění místa bez jakékoli snahy situaci řešit, a to zejména ze strany obžalovaných B. a K., kteří tvrdili, že z jejich strany k útoku na poškozeného nedošlo, se takto jeví nevěrohodné a v zásadě i nesmyslné, a to i mimo jiné s ohledem na tvrzení obžalovaného K., že si dle svých slov uvědomoval, že je problém a že to A. přehnal.

106. Soud na tomto místě doplňuje, že pokud jde o další provedené důkazy, tedy nad rámec svědeckých výpovědí, nevnesly do skutkových zjištění žádné zásadní informace, a to zejména pokud jde o kamerové záznamy. Z provedeného dokazování, konkrétně z úředních záznamů, které se týkají zajištění kamer a zaznamenaných nahrávek, dále z fotografií, které byly takto získány, i z vlastního provedení některých částí kamerových záznamů nevyplývá, jak konkrétně vlastní útok proběhl. Je pouze patrné, že vyšší osoba ve světlém oblečení se napřahuje nohou k mohutnému kopu, je patrný pohyb osob, nic konkrétního nicméně se ze záznamu nedá dovodit s ohledem na místo, odkud byl prostor před restaurací snímán. Dále bylo patrné, že jeden z mužů v doprovodu blondýny odchází k automobilu, který byl následně s odkazem na ostatní úřední záznamy a výpisy ztotožněn, kdy v podstatě i z výpovědi obžalovaných a svědkyně N. vyplývá, že na těchto záznamech je zachycen právě D. A. se svou přítelkyní, jak z místa odjíždějí tak, jak to viděl i svědek V., který v tomto směru vypovídal a tyto události popisoval také policii v souvislosti s nahlášením útoku, kde uvedl i registrační značku auta. Pokud v rámci tohoto oznámení svědek V. uvádí, že muž, který nasedá do auta, zkopál poškozeného do bezvědomí, nijak to nevypovídá o aktivitách ostatních osob, které se mohly na útoku podílet. Navíc konkrétně svědek V. v rámci výpovědi uvedl, že ze strany tohoto muže viděl pouze jediný kop, hovořil o dalších útočnících.

107. Soud má tedy za to, že po provedení shora rozvedených důkazů a jejich zhodnocení lze dospět

k jednoznačným skutkovým závěrům, které jsou shrnuty ve výrokové části tohoto rozsudku. Bylo totiž jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností zjištěno, že dne XXXXX v časných ranních hodinách před restaurací XXXXX obžalovaný společně se zemřelým D.A. za přítomnosti nejméně 11 hostů restaurace a dalších kolemjdoucích fyzicky napadli poškozeného L.B., kterého po předchozí slovní rozeprě Š.B. udeřil pěstí do obličeje, A. mu podkopl nohy a poté, co poškozený upadl na zem, mu D.A. nejméně jednou dupl na hlavu a obžalovaný B. i K. jej každý nejméně jednou kopl do hlavy a horní poloviny těla. V důsledku napadení utrpěl poškozený shora rozvedená zranění, která ho omezila v obvyklém způsobu života po dobu zhruba 4 týdnů, a to v souvislosti s nutností podrobit se hospitalizaci, nutností akceptovat medikaci, zejména pak bolestivosti a zhoršení možnosti hygieny ústní dutiny. Nejsou současně pochybnosti o tom, že oběma obžalovaným muselo být zřejmé, že vzhledem k jejich početní převaze, fyzické konstituci, která byla mohutnější než postava poškozeného, což sami uváděli, kdy při dané intenzitě cíleného a razantního útoku, který byl veden zejména na oblast hlavy, mohou takto způsobit poškozenému závažná zranění, která by mohla poškozeného omezit v obvyklém způsobu života až po dobu několika měsíců či trvale, kdy v oblasti hlavy jsou uloženy důležité orgány – mozek a oči. S ohledem na způsob útoku je zřejmé, že rány do hlavy musely být vedeny razantně, s vyšší intenzitou, v rychlém sledu, takto byl poškozený zraněn nejméně na třech místech. Jedno ze zranění přitom vzniklo bezprostředně v blízkosti oka (zlomenina stropu levé očníce). Útok byl přitom veden s takovou razancí, že poškozený mimo jiné utrpěl krvácení pod měkké pleny mozkové a zlomeninu lební klenby. Nebylo zjištěno nic, z čehož by snad soud měl dovodit, že obžalovaní si nemohli uvědomovat okolnosti, za nichž k útoku na menšího a drobnějšího poškozeného dochází, z dokazování nevyplývá nic, co by mělo vést k závěru, že obžalovaní s ohledem na svůj věk, životní zkušenosti, sociální kontakty nejsou schopni posoudit následky svého jednání v naznačeném směru. Pokud jde o konkrétní zranění poškozeného a jeho následky, s ohledem na délku omezení v obvyklém způsobu života, která nedosáhla šesti týdnů, nelze hovořit o dokonané těžké újmě na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, nicméně s ohledem na již naznačené srozumění obžalovaných se vznikem závažnějšího zranění, které by nepochybně poškozeného v naznačeném smyslu mohlo omezovat po dobu několika měsíců nebo i trvale, je namístě takové jednání posoudit jako jednání, jež bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobili těžkou újmu na zdraví, kdy tohoto se dopustili oba v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Je tedy nepochybné, že oba obžalovaní se dopustili zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to přinejmenším v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, kdy s ohledem na shora rozvedené okolnosti obžalovaní věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, zde zájmu na ochraně zdraví před těžkou újmou, kdy pro případ, že je způsobí, s tím byli srozuměni.

108. Vzhledem k tomu, že se obžalovaní uvedeného jednání vůči poškozenému dopustili na místě veřejnosti přístupném, a to současně v přítomnosti nejméně 11 dalších osob, které přihlížely brutálnímu útoku vůči povětšinu času ležícímu poškozenému, nepochybně se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadli jiného, spáchali tedy přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Oba obžalovaní věděli, kde se nacházejí, stalo se tak v době tzv. rozjezdu, na místo v blízkosti restaurace XXXXX se v uvedenou dobu scházelo množství osob, které hodlaly využít možnosti veřejné dopravy, která z tohoto uzlu v uvedenou dobu odjíždí, viděli, že v blízkosti se nacházejí další osoby ve větším počtu, ani to jim nijak nebránilo v tom, aby poškozeného napadli, uvedené okolnosti nijak neřešili. I zde tedy jednali oba obžalovaní úmyslně, a to opět přinejmenším v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, kdy zde byli srozuměni s možností porušení či ohrožení zájmu na ochraně klidného občanského soužití, veřejného pořádku. Z výpovědi svědků, a to přinejmenším přítomných žen, bylo zjištěno, že jejich jednání je výrazně vystrašilo, pobouřilo, odvraceli se, měli strach.

109. Z připojených trestních spisů vedených u Městského soudu v Brně pak bylo zjištěno, že obžalovaný Š.B. byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 7. 1. 1998, sp. zn. 8T 241/97, a to ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 1998, sp. zn. 4To 128/98, odsouzen pro spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009, a to ve stadiu pokusu. Trestného činu, který měl vést k způsobení těžké újmy na zdraví, se přitom dopustil 19. 3. 1997 jako mladistvý. Bez ohledu na to, že ve vztahu k uvedenému odsouzení, kdy se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení, se na něj hledí, jako by odsouzen v této věci nebyl, je zde naplněn zákonný znak kvalifikované skutkové podstaty specifikované v § 145 odst. 1, 2 písm. g) trestního zákoníku, neboť uvedený čin spáchal obžalovaný B. opětovně. Totéž platí ve vztahu k trestnému činu výtržnictví, když ze spisu Městského soudu v Brně, sp. zn. 10T 67/2004, bylo zjištěno, že dne 1. 6. 2005 byl odsouzen pro spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009, a to k trestu obecně prospěšných prací, který vykonal. Rovněž ve vztahu k tomuto odsouzení se na obžalovaného B. hledí, jako by odsouzen nebyl, neboť uložený trest vykonal, ovšem ani tento fakt nebrání kvalifikovat jeho jednání podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, kdy uvedený čin spáchal i v tomto případě opětovně.
110. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zohlednil všechna kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku.
111. Pokud jde o obžalovaného R.K., k jeho osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu bylo zjištěno, že je rozvedený, má jedno nezletilé dítě. Dosáhl středoškolského vzdělání, je zaměstnán jako asistent nákupu a prodeje pohledávek. S odkazem na opis evidence přestupců a opis z rejstříku trestů bylo zjištěno, že nebyl přestupkově postižen, v minulosti byl v jednom případě soudně trestán, a to Okresním soudem Žďár nad Sázavou pro spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona v tehdejší znění, kdy byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, ve zkušební době následného podmíněného propuštění se osvědčil. Obžalovaný byl odsouzen v roce 2007.
112. Obžalovanému R. K. byl za spáchání dvou trestných činů ukládán úhrnný trest odnětí svobody za podmínek uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, a to podle ust. § 145 odst. 1 trestního zákoníku, které stanoví trest přísnější, konkrétní v rozpětí od tří do deseti let. Obžalovanému přitěžuje skutečnost, že je trestán za dva trestné činy, soud na druhé straně přihlédl k faktu, že se závažnějšího z trestných činů dopustil pouze ve stadiu pokusu, kdy zohlednil rovněž podíl obžalovaného na celém útoku vůči poškozenému. Za má soud za to, že je na místě uložit obžalovanému trest na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tedy ve výměře tří let, kdy výkon trestu je ještě možné podmíněně odložit, a to na maximálně dlouhou zkušební dobu, tedy v trvání pěti let. Tímto způsobem bude dle názoru soudu dostatečně naplněna zejména preventivní funkce trestu, kdy trest v uvedené formě je způsobilý vést k nápravě obžalovaného.
113. Pokud jde o obžalovaného Š. B., k jeho osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu bylo zjištěno, že je svobodný, má dvě nezletilé děti. Vystudoval hudební konzervatoř, je evidován na úřadě práce, koncertuje brigádně. S odkazem na opis z evidence přestupců a rejstřík trestů nebyl přestupkově postižen, nicméně byl v minulosti stíhán a odsouzen, jak bylo rozvedeno shora.
114. Navíc bylo ze spisu Městského soudu v Brně, sp. zn. 11T 66/2017, zjištěno, že dne 19. 5. 2017 byl obžalovanému B. doručen trestní příkaz, kterým byl v uvedené věci uznán vinným ze spáchání přečinu zatajení věci dle § 219 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dopustil ve stadiu pokusu ve smyslu § 21

odst. 1 trestního zákoníku, kdy uvedené trestné činy ve všech případech spáchal dne 12. 3. 2017. Za uvedené trestné činy byl odsouzen k peněžitému trestu v počtu 20 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby byla stanovena na částku 1 000 Kč, celkem tedy bylo na obžalovaném, aby uhradil 20 000 Kč, kdy pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Z příslušného záznamu přitom vyplývá, že dne 5. 6. 2017 obžalovaný B. peněžitý trest v plné výši uhradil.

115. Ze shora rozvedených časových údajů, zejména s ohledem na datum doručení trestního příkazu ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. XXXXX, je namístě ukládat obžalovanému B. souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, a to nejen za trestné činy, pro které je stíhán v této trestní věci, ale rovněž za trestnou činnost, která byla předmětem řízení vedeného před Městským soudem v Brně, sp. zn. XXXXX. Obžalovaný je tak trestán za pět trestných činů, kdy nejprísnější trest ukládá ustanovení § 145 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého byl obžalovaný B. ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 let.
116. Obžalovanému B. výrazně přitěžovala skutečnost, že je trestán za pět trestných činů, byť soud současně vzal v úvahu, že ve vztahu ke dvěma trestným činům se jich dopustil pouze ve stadiu pokusu. Pokud jde o jeho trestní minulost, soud k žádnému ze zmíněných dřívějších rozhodnutí nepřihlížel, a to z toho důvodu, že spáchání trestné činnosti, kterou soud řešil v dřívějších případech, byla vždy zákonným znakem trestných činů, za které je obžalovaný souzen nyní. Dřívější odsouzení tedy nemůže v tomto směru při ukládání trestu obžalovanému přitěžovat. I v tomto případě soud zohlednil konkrétní okolnosti případu, zejména skutečnost, že závažnější z trestných činů nebyl dokonán, dále vlastní podíl obžalovaného na celém útoku vůči poškozenému, rovněž ale také iniciování a vy eskalování konfliktu z jeho strany. Za těchto okolností má soud za to, že přiměřeným trestem bude trest odnětí svobody uložený v první čtvrtině zákonného rozpětí, konkrétně v trvání 6 let. Pro výkon trestu je pak obžalovaný ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
117. Vzhledem k tomu, že za dřívější trestnou činnost soud uložil obžalovanému peněžitý trest, soud zopakoval i v tomto rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložení peněžitého trestu v počtu 20 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby byla stanovena na 1 000 Kč, kdy konkrétní počet denních sazeb a výše jedné sazby odpovídá okolnostem zjištěným v rámci řízení vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. XXXXX. Za situace, kdy obžalovaný peněžitý trest již prokazatelně uhradil, soud výrok o stanovení náhradního trestu zde již nezařadil.
118. Vzhledem k tomu, že byl ukládán trest souhrnný, soud s odkazem na ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výroky o trestu uloženém obžalovanému B. dotčeným trestním příkazem Městského soudu v Brně ve věci XXXXX, jakož i všechna navazující rozhodnutí.
119. V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody připojil poškozený L.B., kdy žádal nahradit nemajetkovou újmu ve výši 7 440 Kč, kdy požadoval náhradu za ušlou mzdu. Svůj nárok doložil potvrzením Ústavu živočišné fyziologie a genetiky AVČR, z něhož vyplývá, že byl v pracovní neschopnosti 38 kalendářních dnů v období od 15. 2. do 24. 3. 2017, to je 28 pracovních dnů, na kdy potvrzení je vyčíslen předpokládaný hrubý výdělek částkou 17 180 Kč, přičemž mu byla vyplacena náhrada mzdy za 10 pracovních dnů ve výši 1 769 Kč a dále na nemocenských dávkách bylo vyplaceno 7 440 Kč, což koresponduje s potvrzením Městské správy sociálního zabezpečení Brno. Dále doložil potvrzení lékařské fakulty Masarykovy univerzity, z něhož vyplývá, že průměrný výdělek v rozhodném období činil 20 970 Kč a byla vyplacena náhrada mzdy za 10 pracovních dnů ve výši 3 249 Kč.

120. Po provedeném dokazování má soud jednoznačně za to, že zranění bylo poškozenému způsobeno úmyslně obžalovanými K.a B., jsou tedy odpovědní za škodu, která v souvislosti s léčbou zranění poškozenému vznikla, konkrétně mimo jiné jsou tedy povinni nahradit poškozenému, pokud ji požaduje, úšlou mzdu. Z doložených potvrzení přitom vyplývá, že po odečtení vyplacené náhrady mzdy za 10 pracovních dnů ze strany obou jeho zaměstnavatelů a nemocenských dávek, které byly vyplaceny MSSZ Brno, má poškozený nárok nepochybně na doplatek minimálně v požadované výši 7 440 Kč, kdy na tomto místě soud zdůrazňuje, že adhezní řízení je řízením návrhovým, omezeným vlastním požadavkem poškozeného. Soud proto s odkazem na ust. § 228 odst. 1 trestního řádu závázal oba obžalované, aby poškozenému požadovanou částku společně a nerozdílně uhradili.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 1. listopadu 2019

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu